

ЗАКОН ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА

В сила от 06.10.2023 г.

Обн. ДВ. бр.84 от 6 Октомври 2023г.

Проект: 49-354-01-62/02.06.2023 г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С този закон се уреждат:

1. мерките за противодействие на прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности;
2. условията и редът за установяване на конфликт на интереси;
3. условията и редът за установяване на несъответствие в декларираното имущество от лица, заемащи публични длъжности;
4. статутът и функциите на Комисията за противодействие на корупцията, наричана по-нататък "Комисията", статутът на нейните служители и правомощията на органите ѝ;
5. взаимодействието на Комисията с други държавни органи и международното сътрудничество.

Чл. 2. Законът има за цел да се защитят интересите на обществото чрез:

1. ефективно противодействие на корупцията;
2. създаване на гаранции, че лицата, заемащи публични длъжности, изпълняват правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната.

Чл. 3. (1) Корупция по смисъла на този закон е налице, когато лице, което заема публична длъжност по чл. 6, ал. 1, извърши престъпление по чл. 201, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1, чл. 219, ал. 3 и 4, чл. 220, 224, 225б, 225в, 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 282, 282а, 283, 283а, 283б, чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 2, чл. 301, 302, 302а, 304, 304а, 304б, 305, 305а, 307 и чл. 387, ал. 3 от Наказателния кодекс, както и всяко едно друго престъпление, извършено във връзка с изброените по-горе.

(2) Противодействието на корупцията се осъществява чрез:

1. превантивни дейности по реда на глава четвърта;
2. оперативно-издирвателна дейност по реда на глава девета;
3. извършване на разследване на корупционни престъпления в случаите, при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс;
4. деклариране на несъвместимост и на имуществото и интересите на лицата, заемащи публични длъжности, и свързани с тях лица;
5. осигуряване на публичен достъп до декларациите;
6. проверка на декларациите;
7. установяване на конфликт на интереси и налагане на санкции и на други мерки в случай на установен конфликт на интереси;
8. публично оповестяване на имената на лицата, които не са подали декларации или в чиито декларации е установено несъответствие, и на имената на лицата, за които е установен конфликт на интереси;
9. сезиране на компетентните органи в случаите, предвидени в този закон;
10. анализиране на корупционния риск, свързан с осъществяване на публичните длъжности, както и на лицата, които ги заемат, и предприемане на последващи действия при установен висок риск;

11. други способности и средства, предвидени в този закон.

Чл. 4. (1) Този закон се прилага при спазване на следните принципи:

1. законност, прозрачност, независимост, обективност и безпристрастност;
2. повишена отговорност на лицата, заемащи публични длъжности;
3. публичност на имуществото на лицата, заемащи публични длъжности;
4. зачитане и гарантиране на правата и свободите на гражданите;
5. пропорционалност на намесата в личния и семейния живот;
6. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;
7. защита на лицата, подали сигнал за нарушение;
8. координация и взаимодействие между държавните органи;
9. политически неутралитет.

(2) При извършване на разследване се спазват принципите на Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 5. Всяко имущество, за придобиването на което не е установен законен източник на доходи, се счита за незаконно придобито имущество.

Чл. 6. (1) Лица, заемащи публични длъжности по смисъла на този закон, са:

1. президентът и вицепрезидентът;
2. народните представители;
3. министър-председателят, заместник министър-председателите, министрите и заместник-министрите;
4. членовете на Европейския парламент от Република България;
5. членовете на Европейската комисия от Република България и българските граждани, заемащи длъжности в органите на Европейския съюз, избрани или назначени с решение или по предложение на български държавен орган;
6. председателят и съдиите от Конституционния съд;
7. председателите на Върховния касационен съд и на Върховния административен съд, главният прокурор, техните заместници, административните ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, членовете на Висшия съдебен съвет, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет, съдиите, прокурорите и следователите;
8. омбудсманът и заместник-омбудсманът;
9. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за регулиране на съобщенията;
10. председателят, заместник-председателите и членовете на Сметната палата;
11. председателят и членовете на Комисията за защита на конкуренцията;
12. управителят, подуправителите, членовете на управителния съвет и главният секретар на Българската народна банка;
13. председателят, заместник-председателите и членовете на Комисията за финансов надзор;
14. председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за защита от дискриминация;
15. председателят и членовете на Комисията за енергийно и водно регулиране;
16. председателят, заместник-председателите и членовете на надзорния съвет, управителят и подуправителят на Националния осигурителен институт;
17. управителят и подуправителят на Националната здравноосигурителна каса и директорите на районните здравноосигурителни каси;
18. председателите и заместник-председателите на държавни агенции, председателите и членовете на държавни комисии, изпълнителните директори на изпълнителните агенции, ръководителите на държавни институции, създадени със закон или с постановление на Министерския съвет, и техните заместници;

19. членовете на Комисията за противодействие на корупцията и председателят, заместник-председателят и членовете на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, директорите на териториалните дирекции в Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество и началниците на отдели в тези дирекции;

20. членовете на Изпълнителния съвет и на Надзорния съвет на Агенцията за публичните предприятия и контрол;

21. директорът, заместник-директорите и главният секретар на Агенция "Митници", директорите на дирекции в Централното митническо управление, началниците на митници и техните заместници, началниците на митническите бюра и митническите пунктове;

22. изпълнителният директор, заместник изпълнителните директори и главният секретар на Националната агенция за приходите, директорите на дирекции в Централното управление и директорите на териториалните дирекции на Националната агенция за приходите;

23. ръководителите и техните заместници на областните дирекции по безопасност на храните, на регионалните здравни инспекции, на Дирекцията за национален строителен контрол и на нейните регионални дирекции, на Държавен фонд "Земеделие" и на неговите областни дирекции, директорите на областните дирекции "Земеделие", на областните дирекции и отдели "Автомобилна администрация", на Националния институт за недвижимо културно наследство и на териториалните му звена, както и на националните музеи, на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", неговите заместници и ръководителите на териториалните ѝ служби, на Главна дирекция "Охрана", неговият заместник и директорите на областните дирекции, на регионалните инспекции по околната среда и водите, на басейновите дирекции за управление на водите, на националните паркове, на предприятията за управление на дейностите по опазване на околната среда, началниците на регионалните управления по образование, членовете на управителния съвет на Национален фонд "Култура";

24. председателят и заместник-председателите на Държавна агенция "Национална сигурност", Държавна агенция "Разузнаване" и Държавна агенция "Технически операции", началникът на Националната служба за охрана и неговите заместници, директорът на Служба "Военно разузнаване" и неговите заместници, директорът на Служба "Военна полиция" и неговите заместници, както и директорите на дирекции в горепосочените служби;

25. председателят, заместник-председателят и членовете на Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;

26. главният секретар на Министерството на вътрешните работи и неговият заместник, административният секретар, директорите на главните дирекции и техните заместници, директорът на дирекция "Вътрешна сигурност", директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и техните заместници;

27. началникът на отбраната и офицерите от висшия команден състав на въоръжените сили съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България;

28. главните секретари на Народното събрание, на президента на републиката и на Министерския съвет, главните и административните секретари в органите на изпълнителната власт, постоянният секретар на Министерството на външните работи и постоянният секретар на отбраната;

29. ръководителите на инспекторати по Закона за администрацията и ръководителят на Инспектората на министъра на правосъдието по Закона за съдебната власт;

30. началниците на политическите кабинети;

31. областните управители и заместник областните управители;

32. кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите;

33. председателят, заместник-председателите, секретарят и членовете на Централната

избирателна комисия;

34. председателят и членовете на Съвета за електронни медии;

35. генералните директори на Българската национална телевизия, на Българското национално радио и на Българската телеграфна агенция;

36. българските граждани, заемащи длъжности в Организацията на Северноатлантическия договор, които са избрани или са назначени с решение или по предложение на български държавен орган;

37. ръководителите на задграничните представителства на Република България;

38. българските граждани, които по решение или по предложение на български публични органи са членове на управителни или на контролни органи на международни организации, съфинансирани от Република България;

39. членовете на управителния съвет и на надзорния съвет на Българската банка за развитие;

40. членовете на управителните и на контролните органи на Националната електрическа компания и на Българския енергиен холдинг, директорите на дирекции към Националната електрическа компания, членовете на управителни и на контролни органи на дъщерни дружества на Българския енергиен холдинг, членовете на управителни и на контролни органи на Електроенергийния системен оператор;

41. председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия;

42. членовете на ръководните и на контролните органи на Българския Червен кръст;

43. ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно Закона за публичните финанси;

44. лицата, упълномощени по реда на Закона за обществените поръчки от публични възложители, които са задължени лица по този закон да организират и да провеждат процедурите за възлагане на обществени поръчки и да сключват договорите;

45. председателят на Българската академия на науките, ректорите на държавните висши училища и началниците на военните академии и на висшите военни училища;

46. управителите и изпълнителните директори на лечебните заведения за болнична помощ, които се финансират от бюджета на Националната здравноосигурителна каса и/или от държавния или общинския бюджет;

47. членовете на управителните съвети на държавните предприятия по Закона за горите и директорите на държавните горски и ловни стопанства;

48. изпълнителният директор и ръководителите на териториалните поделения на Държавно предприятие "Фонд затворно дело";

49. членовете на управителния съвет и изпълнителният директор на Държавно предприятие "Български спортен тотализатор";

50. членовете на управителните органи на икономически обособените лица и структурни единици по чл. 13, ал. 4 от Закона за публичните финанси, както и управителите и членовете на органите на управление или контрол на общински или държавни предприятия и ръководителите на техните териториални поделения, както и на други юридически лица, които са бюджетни организации по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Закона за публичните финанси;

51. представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала;

52. членове на управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките.

(2) Ръководителите на ведомствата, които определят и освобождават лицата по ал. 1, са

длъжни в 14-дневен срок от издаването на съответния акт да уведомят за това Комисията. За лицата по ал. 1, т. 5 и 35 уведомлението се извършва от ръководителя на органа, приел решението или направил предложението.

Глава втора. **КОМИСИЯ ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА**

Чл. 7. (1) Орган за превенция и противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси по смисъла на този закон е Комисията за противодействие на корупцията.

(2) Комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката по превенция, противодействие на корупцията и установяване на конфликт на интереси.

(3) Комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище София. Бюджетът на Комисията се съставя, изпълнява и отчита по реда на Закона за публичните финанси.

(4) Дейността на Комисията се подпомага от администрация. За администрацията на Комисията се прилагат Законът за държавния служител и Кодексът на труда, доколкото друго не е предвидено в този закон.

Чл. 8. (1) Комисията е колективен орган, който се състои от трима членове. Комисията се председателства на ротационен принцип за по две години от всеки един от членовете, като редът на председателстване се определя чрез жребий между тях при встъпването им в длъжност.

(2) За членове на Комисията се избират български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо образование и придобита юридическа правоспособност или висше икономическо образование, както и най-малко 7 години юридически стаж или 7 години стаж в службите за сигурност и обществен ред.

(3) Членовете на Комисията се избират от Народното събрание с мнозинство две трети от всички народни представители.

(4) При всеки избор на членове на Комисията се сформира нарочна номинационна комисия от петима независими членове - по един член, предложен от Върховния касационен съд, Висшия адвокатски съвет, Министерството на правосъдието, омбудсмана на Република България и от Сметната палата, като членовете трябва да отговорят на изискванията на чл. 10, ал. 1. Номинационната комисия разглежда мотивираните предложения за членове на Комисията, направени от народни представители или от юридически лица с нестопанска цел в обществена полза, извършва подбор за допустимост и след публична процедура за изслушване и обсъждане представя доклада по чл. 9, ал. 9 на постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията. Правилата за работа на Номинационната комисия се приемат от постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията.

(5) Мандатът на членовете на Комисията е 6 години и започва да тече от датата на встъпването им в длъжност. Членовете на Комисията осъществяват дейността си до конституирането на новия състав на Комисията.

(6) Председателят на Комисията е първостепенен разпоредител с бюджет.

Чл. 9. (1) Предложенията за членове на Комисията се внасят в Народното събрание не по-рано от три месеца и не по-късно от два месеца преди изтичането на мандата на Комисията и се публикуват на [интернет страницата](#) на Народното събрание.

(2) Към предложенията се прилагат:

1. подробни писмени мотиви за професионалните и нравствените качества на кандидатите;

2. документи, доказващи изискванията за заемане на длъжността;

3. писменото съгласие на кандидатите.

(3) Предложенията заедно с подробна професионална биография на кандидатите и

документите по ал. 2 се публикуват в срок до два работни дни от получаването им на [интернет страницата](#) на Народното събрание. Публикуват се и името и мотивите на лицето, предложило съответния кандидат.

(4) Публикуването на предложенията и документите по ал. 2 се извършва в съответствие с изискванията за защита на личните данни и Закона за защита на класифицираната информация.

(5) В 7-дневен срок от публикуването на кандидатурите всеки кандидат представя на комисията, която подготвя избора, писмена концепция за работата си като член на Комисията. В същия срок кандидатите представят декларация за несъвместимост и декларация за имущество и интереси по този закон. Всички концепции и декларации се публикуват в срок до три работни дни от изтичането на срока по изречение първо на [интернет страницата](#) на Народното събрание.

(6) Юридически лица с нестопанска цел в обществена полза, висши училища и научни организации не по-късно от 7 дни преди изслушването може да представят на комисията становища за кандидата, включващи и въпроси, които да му бъдат поставяни. Анонимни становища и сигнали не се разглеждат.

(7) За всеки кандидат Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия извършва проверка за установяване и обявяване на принадлежност към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, като резултатите се публикуват на интернет страницата ѝ.

(8) Постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията, оповестява състава и приема правила за работа на Номинационната комисия. Номинационната комисия се запознава с професионалните и нравствените качества на всеки един от кандидатите, като при необходимост и със свое решение събира допълнителна информация и изисква допълнителни документи от кандидатите.

(9) Номинационната комисия изготвя подробен и мотивиран доклад, с който предлага кандидатурите им за обсъждане в ресорната парламентарна комисия по въпросите за превенция и противодействие на корупцията. Докладът съдържа становище за представянето на кандидатите, изготвено след изслушването им, както и препоръчително оценяване, изготвено на база заключение за:

1. изпълнение на законовите изисквания за заемане на длъжността;
2. нравствените и професионалните качества на кандидатите и тяхната квалификация и опит;
3. специфичната подготовка и качества, както и мотивацията им за заемане на съответната длъжност;
4. концепцията на кандидатите по ал. 5.

(10) Докладът по ал. 9 и пълният стенографски протокол от проведеното открито заседание за изслушване на кандидатите пред Номинационната комисия се публикуват на [интернет страницата](#) на Народното събрание. Не се публикуват конкретни данни, съставляващи класифицирана информация, както и чувствителни лични данни за лицето.

Чл. 10. (1) Член на Комисията може да бъде само дееспособен български гражданин, който няма друго гражданство и:

1. не е осъждан за извършено престъпление, независимо от реабилитацията, и не е освобождаван от наказателна отговорност за умишлено престъпление;
2. не е лишаван от правото да заема определена държавна длъжност или да упражнява определена професия или дейност;
3. няма изискуеми публични задължения, надвишаващи размера на минималната работна заплата;
4. не е бил член на ръководен или контролен орган на политическа партия през последните пет години;

5. през последните 5 години не е бил народен представител, член на Европейския парламент, избран от Република България, член на Министерския съвет или не е заемал длъжност в политическия кабинет на орган на изпълнителната власт.

(2) Член на Комисията не може да:

1. заема длъжност в държавни или общински органи;

2. упражнява търговска дейност или да е съдружник, управител или да участва в надзорни, управителни или контролни органи на търговско дружество, кооперация, държавно предприятие или юридическо лице с нестопанска цел;

3. получава възнаграждение за извършване на дейност по договор или по служебно правоотношение с държавна или обществена организация, с търговско дружество, кооперация или юридическо лице с нестопанска цел, физическо лице или едноличен търговец, освен за научна и преподавателска дейност или за упражняване на авторски права;

4. упражнява свободна професия или друга платена професионална дейност;

5. членува в политически партии или коалиции, в организации с политически цели, да извършва политическа дейност или да извършва други дейности, които засягат независимостта му.

(3) При наличие на несъвместимост по ал. 2 избраният член на Комисията е длъжен в едномесечен срок от избирането да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта.

(4) Обстоятелствата по ал. 1 се установяват служебно.

(5) При встъпване в длъжност членовете на Комисията подписват декларация за политически неутралитет.

(6) След изтичане на мандата на член на Комисията или при предсрочно прекратяване на неговите правомощия по чл. 11, ал. 1, т. 2 той се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Комисията, се зачита за стаж по специалността. Член на Комисията, който е заемал длъжността съдия, прокурор или следовател, се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Комисията, се зачита за стаж по смисъла на Закона за съдебната власт.

(7) Членовете на Комисията не може да са свързани лица.

(8) Член на Комисията има право на един мандат.

Чл. 11. (1) Правомощията на член на Комисията се прекратяват предсрочно:

1. при смърт;

2. с решение на Народното събрание при:

а) подаване на оставка;

б) настъпване на обстоятелства, които водят до обективна невъзможност да изпълнява задълженията си за повече от 6 месеца;

в) несъвместимост по чл. 10, ал. 2, ако не са предприети необходимите действия за отстраняването ѝ в едномесечен срок от избирането;

г) тежко нарушение или системно неизпълнение на служебните задължения;

д) влизане в сила на акт, с който е установен конфликт на интереси по глава осма;

3. при осъждане за извършено престъпление или освобождаване от наказателна отговорност за умишлено престъпление, считано от датата на влизане в сила на присъдата.

(2) Процедурата за предсрочно прекратяване на правомощията на основанията по ал. 1, т. 2, буква "г" може да започне по искане на една трета от народните представители, а в случаите по ал. 1, т. 2, букви "б", "в" и "д" - по инициатива на един народен представител.

(3) При предсрочно прекратяване на правомощията на член на Комисията в двумесечен срок от прекратяването Народното събрание избира нов член, който довършва мандата.

Чл. 12. (1) Председателят на Комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 90 на сто от основното месечно възнаграждение на председателя на Народното събрание.

(2) Членовете на Комисията получават основно месечно възнаграждение в размер 80 на сто от възнаграждението на председателя на Комисията.

Чл. 13. (1) Комисията:

1. осъществява държавната политика по превенция на корупцията по реда на глава четвърта;
2. извършва действия по превенция, предотвратяване, разкриване и разследване на корупционни престъпления чрез събиране, анализиране и проверка на сведения при или по повод информация за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности;
3. назначава директорите на дирекции и техните заместници, разследващите инспектори, инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, и лицата, работещи по служебно и трудово правоотношение, изменя и прекратява правоотношенията им;
4. подпомага и обезпечава дейността на разследващите инспектори по чл. 15, ал. 1, т. 1;
5. осъществява контрол и взема решения относно извършваните проверки и анализ на декларации за имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности;
6. установява конфликт на интереси на лица, заемащи публични длъжности;
7. изслушва или изисква предоставянето на информация във връзка с проверките за установяване на конфликт на интереси;
8. проверява сигнали във връзка с декларациите за несъвместимост на лицата, заемащи публични длъжности, и при установена несъвместимост сезира органа по избора или назначаването за предприемане на съответните действия;
9. може да обжалва постановления за отказ да се образува досъдебно производство по реда на чл. 213б от Наказателно-процесуалния кодекс, както и постановленията за прекратяване на наказателното производство - в случаите и по реда на чл. 243 от Наказателно-процесуалния кодекс;
10. приема правила за провеждане на проверките за почтеност на служителите на Комисията и организира тяхното провеждане;
11. утвърждава образци на декларациите по чл. 49, ал. 1, т. 2 и 4;
12. създава и поддържа единна система за електронни декларации;
13. организира и ръководи дейността си;
14. контролира и отговаря за изпълнението на бюджета;
15. осъществява сътрудничество с чуждестранни и международни институции;
16. упражнява други правомощия, предвидени в закон.

(2) Решенията на Комисията се приемат с мнозинство повече от половината от всички присъстващи членове, освен решението за назначаване на директор на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията", което се приема единодушно. Когато член на Комисията е против приемането на решение, то се мотивира. В мотивите се посочват фактите, доказателствата, въз основа на които те са установени, както и направените правни изводи.

(3) Решенията на Комисията по ал. 1, т. 6 и постановените съдебни решения по обжалването им се публикуват на интернет страницата на Комисията при спазване изискванията за защита на личните данни и на Закона за защита на класифицираната информация.

(4) За заседанията на Комисията се води протокол.

(5) С решение на Комисията организацията на дейността по отделни ресори може да бъде разпределена между отделни нейни членове.

Чл. 14. (1) Председателят на Комисията:

1. представлява Комисията;
2. насрочва и ръководи заседанията;
3. издава наказателни постановления за извършени нарушения по този закон;
4. изпълнява и други функции, предвидени в закона.

(2) При отсъствие на председателя функциите му се изпълняват от определен от него

друг член на комисията.

Чл. 15. (1) Комисията се състои от:

1. специализирана дирекция "Противодействие на корупцията";
2. специализирана администрация, която включва дирекция "Превенция на корупцията", дирекция "Публичен регистър" и дирекция "Конфликт на интереси";
3. обща администрация, която включва дирекция "Административно-правно и информационно обслужване", дирекция "Финансово-стопански дейности и управление на собствеността" и Инспекторат.

(2) При необходимост по решение на Комисията може да се създават и други самостоятелни дирекции и отдели, функциите, съставът и структурата на които се уреждат в правилника по чл. 37, ал. 1.

(3) В специализирана дирекция "Противодействие на корупцията", специализираната и общата администрация работят:

1. инспектори, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност и разследващи инспектори;
2. държавни служители по смисъла на Закона за държавния служител;
3. лица по трудово правоотношение.

(4) Статутът на лицата по ал. 3, т. 1 се урежда с този закон, а по ал. 3, т. 2 - със Закона за държавния служител. Степените на длъжностите съобразно изпълняваните функции, притежаваната квалификация и професионален опит на служителите по ал. 3, т. 1 и 2, както и редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното им правоотношение се уреждат с правилника по чл. 37, ал. 1.

(5) Статутът на лицата, работещи по трудово правоотношение, се урежда при условията и по реда на Кодекса на труда.

(6) Лицата, които работят в комисията, не може да извършват дейност, несъвместима със службата им.

Чл. 16. (1) За директор на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията" се назначава пълнолетно лице, което има висше юридическо образование, придобита юридическа правоспособност и най-малко 10 години юридически стаж или 10 години стаж в службите за сигурност и обществен ред, отговаря на изискванията за заемане на длъжността по чл. 10, ал. 1 и за несъвместимост по чл. 10, ал. 2. Директорът се подпомага от двама заместник-директори, които трябва да отговарят на същите изисквания.

(2) За разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност в специализираната дирекция "Противодействие на корупцията", се назначават лица с висше образование, които отговарят на изискванията по чл. 10, ал. 1 и 3. Разследващ инспектор може да бъде дееспособно лице с висше юридическо образование, придобита юридическа правоспособност и най-малко 5 години юридически стаж или придобита юридическа правоспособност и 5 години стаж в органите и службите за сигурност и обществен ред.

(3) За ръководните и експертни длъжности в администрацията се прилага Законът за държавния служител, съответно Кодексът на труда за техническите и помощните длъжности.

Чл. 17. (1) При наличие на законен повод за започване на разследване срещу директора и заместник-директорите на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията", както и в случаите по чл. 212, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс се уведомява главният прокурор.

(2) Главният прокурор разпределя преписката по ал. 1 на прокурор от Софийската градска прокуратура и на двама следователи от Националната следствена служба на принципа на случайния подбор при спазване на изискванията на чл. 360б от Закона за съдебната власт.

(3) Разследването по ал. 1 се извършва при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 18. (1) За служители по чл. 15, ал. 3, т. 1 се назначават дееспособни български граждани, които нямат друго гражданство, отговарят на изискванията по чл. 10, ал. 1 и 3 и:

1. не са привлечени като обвиняеми или не са подсъдими за умишлено престъпление от общ характер;

2. нямат наложено дисциплинарно наказание уволнение;

3. отговарят на общите и специфични изисквания за заемане на длъжността.

(2) Специфичните изисквания за постъпване на държавна служба по тази глава се определят с наредба, приета от Комисията.

(3) На длъжности, за които се изисква разрешение за достъп до класифицирана информация, се назначават лица, получили съответното разрешение.

(4) При първоначално назначаване на служител по чл. 15, ал. 3, т. 1 започва да тече едногодишен срок за изпитване, считано от датата на встъпване в длъжност.

(5) Срокът по ал. 4 не тече, когато служителят:

1. е в законоустановен отпуск;

2. преминава първоначална професионална подготовка.

Чл. 19. (1) Разследващите инспектори към Комисията не може:

1. да са еднолични търговци, неограничено отговорни съдружници в търговски дружества, управители, търговски пълномощници, търговски представители, прокуристи, търговски посредници, ликвидатори или синдици, членове на органи на управление или контрол на търговски дружества или кооперации;

2. да сключват допълнителни трудови договори освен като сътрудници в научни институти и преподаватели в учебни заведения;

3. да са в йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, лице, с което се намират във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по съребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително;

4. да са членове на управителен или контролен орган на политическа партия.

(2) Несъвместимостта по ал. 1 е основание за прекратяване на правоотношението на разследващия инспектор с Комисията.

(3) Разследващите инспектори извършват разследване в случаите, при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(4) На разследващите инспектори не може да се възлагат други дейности, освен действия по разследване.

(5) При осъществяване на своите правомощия разследващите инспектори вземат решения по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по досъдебното производство, като се ръководят от закона.

(6) Контролът по прилагането на разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс се осъществява от директора на дирекция "Противодействие на корупцията". Горестоящите ръководители нямат право да дават указания за извършването на действия по разследването, както и по какъвто и да е друг начин да се намесват в разследването.

(7) При разследване на престъпления от компетентност на Европейската прокуратура разследващите инспектори осъществяват тясно взаимодействие с европейските разследващи прокурори, което се урежда със споразумение между председателя на Комисията и оправомощения от Европейската прокуратура европейски делегиран прокурор по чл. 139а, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

(8) Разследващите инспектори и други служители на ръководни позиции в Комисията може да бъдат подлагани на периодични и инцидентни проверки за почтеност по време на заемане на длъжността си, но не повече от два пъти годишно.

(9) Проверките за почтеност се осъществяват по правила, приети от Комисията, като те

задължително включват проверка на обстоятелствата, които се декларират по реда на този закон. Правилата се публикуват на интернет страницата на Комисията.

(10) Непреминаването на проверка за почтеност може да е основание за освобождаване от заеманата длъжност.

(11) При назначаване служителите подписват декларация за политически неутралитет.

Чл. 20. Редът за възникване, изменение и прекратяване на служебното правоотношение на служител по чл. 15, ал. 3, т. 1 се урежда с правилника по чл. 37, ал. 1.

Чл. 21. (1) Служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 не може да извършват дейност, несъвместима със службата им.

(2) Несъвместимост със службата е налице:

1. при наличие на обстоятелствата по чл. 10, ал. 3;

2. когато служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 са в непосредствена йерархическа връзка на ръководство и контрол със съпруг или съпруга, с лице, с което се намират във фактическо съжителство, роднина по права линия без ограничения, по съребрена линия до четвърта степен включително или по сватовство до четвърта степен включително.

Чл. 22. (1) Служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 задължително преминават първоначална професионална подготовка, в случай че не са преминали такава.

(2) Обучението, квалификацията и професионалната подготовка на служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се извършват по ред, определен в правилника по чл. 37, ал. 1.

Чл. 23. (1) Служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се атестират чрез оценка на изпълнението на длъжността.

(2) Атестирането се извършва по система от критерии, чрез които се оценяват постигането на предварително съгласувани цели, степента на изпълнение на задълженията и професионалните компетентности на служителите.

(3) Условието и редът за провеждане на атестирането се определят с правилника по чл. 37, ал. 1.

Чл. 24. Работното време на служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1, както и правото им на почивки и отпуски се определят съгласно чл. 82 - 84 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 25. Брутното месечно възнаграждение на служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се състои от основно месечно възнаграждение и допълнителни възнаграждения.

Чл. 26. (1) Служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 получават основно месечно възнаграждение съобразно заеманата от тях длъжност.

(2) Към основното месечно възнаграждение на служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се изплащат допълнителни възнаграждения в размер, не по-малък от определения по чл. 72, ал. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 27. (1) На служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се изплащат суми и се осигуряват доволствия съгласно чл. 74, ал. 1 - 4 и 6 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) Размерът на сумите и доволствията по ал. 1 и условията и редът за предоставянето им се определят с решение на Комисията.

Чл. 28. Задължителното здравно и социално осигуряване на служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1, ползването на лечебни заведения, както и на почивни бази, санаториални и профилактични заведения се осъществяват съгласно чл. 77 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 29. За прекратяване на служебното правоотношение на служител по чл. 15, ал. 3, т. 1 се прилагат съответно разпоредбите на чл. 110 - 116 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 30. На служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 се изплащат обезщетения, като за определяне на техния вид и размер се прилагат съответно разпоредбите на чл. 117 - 122 от Закона за

Държавна агенция "Национална сигурност".

Чл. 31. (1) Народното събрание осъществява контрол върху дейността на Комисията. На всяко шестмесечие Комисията представя доклад за дейността си пред постоянната комисия на Народното събрание, отговаряща за противодействието на корупцията, която може да проведе изслушване на председателя и членовете ѝ.

(2) Членовете на Комисията са длъжни при покана да се явят в Народното събрание и да предоставят исканата информация.

(3) Контролът върху дейността по глава девета се осъществява и от Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства и от съответната постоянна комисия на Народното събрание при условията и по реда на Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 32. (1) Комисията ежегодно до 31 март представя в Народното събрание доклад за дейността си.

(2) В същия срок докладът се предоставя и на президента на републиката, и на Министерския съвет и се публикува на интернет страницата на Комисията.

Чл. 33. (1) Информацията, която е станала известна на членовете на комисията, както и на всички останали служители при или по повод изпълнение на служебните им задължения, при проверки, досъдебни производства, производства за конфликт на интереси, в това число и всяка друга дейност, представлява класифицирана информация по смисъла на Закона за защита на класифицираната информация.

(2) При встъпването си в длъжност лицата по ал. 1 подписват декларация, че няма да разгласяват информация, станала им известна при или по повод изпълнение на задълженията им след освобождаването им.

(3) Лицата по ал. 1 подписват декларация за частни интереси и декларация за частен интерес по конкретен повод.

Чл. 34. Членовете на Комисията и лицата по чл. 15, ал. 1, т. 1 и 2 не носят имуществена отговорност за причинени вреди при упражняване на възложените им по този закон правомощия, освен ако вредите са настъпили в резултат на престъпление от общ характер.

Чл. 35. Членовете на Комисията и всички нейни служители се застраховат за сметка на Комисията за рисковете по застраховки "Злополука" и "Живот".

Чл. 36. (1) Стажът на членовете на Комисията, както и на лицата в администрацията, заемащи длъжност, за която се изисква висше юридическо образование и юридическа правоспособност, се зачита за юридически стаж.

(2) Стажът на лицата в администрацията, заемащи длъжност, за която се изисква висше икономическо образование, се зачита за стаж по специалността в общественния сектор.

(3) Трудът на членовете на Комисията, на разследващите инспектори и на инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, се зачита за първа категория.

(4) При изпълнение на служебните си задължения разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, пътуват безплатно в общественния градски транспорт.

Чл. 37. (1) Съставът, структурата, правата и задълженията на специализираната дирекция "Противодействие на корупцията", дирекциите в специализираната администрация и общата администрация се определят с устройствения правилник.

(2) Правилникът се приема от Комисията и се обнародва в "Държавен вестник".

Глава трета.

ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ НА КОМИСИЯТА С ДРУГИ ДЪРЖАВНИ ОРГАНИ И МЕЖДУНАРОДНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Чл. 38. (1) За постигане на целта на този закон Комисията, разследващите инспектори и

инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество, Прокуратурата на Република България, Европейската прокуратура, Министерството на вътрешните работи, Министерството на финансите, Агенцията за държавна финансова инспекция, Държавна агенция "Национална сигурност", Национална агенция за приходите, Агенция "Митници", Главният инспекторат към Министерския съвет, Инспекторатът към Висшия съдебен съвет и инспекторатите по чл. 46 от Закона за администрацията си взаимодействат съобразно предоставената им компетентност.

(2) Условието, редът и сроковете за осъществяване на взаимодействието се определят със съвместна инструкция на главния прокурор, оправомощения от Европейската прокуратура европейски делегиран прокурор по чл. 139а, ал. 1 от Закона за съдебната власт, министъра на финансите и министъра на вътрешните работи, председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", главния инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Чл. 39. Прокурорът, който е компетентен да разгледа досъдебното производство или преписката за престъпленията по чл. 194, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, разследвани от разследващите инспектори към Комисията, незабавно уведомява Комисията за:

1. постановленията, с които се отказва образуване на досъдебно производство;
2. постановленията, с които досъдебното производство се спира или прекратява;
3. внасянето на обвинителен акт, на постановление с предложение за освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание или на споразумение за решаване на делото в съда;
4. наложените обезпечителни мерки върху имуществото на обвиняемия.

Чл. 40. (1) При изпълнение на правомощията си по този закон Комисията, разследващите инспектори и инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, могат да искат съдействие, сведения и документи, включително в електронен вид, от държавни и общински органи, търговци, кредитни институции, нотариуси и съдебни изпълнители, както и от други физически и юридически лица.

(2) Органите и лицата по ал. 1 са длъжни да предоставят сведенията в срока, посочен в искането, с изключение на тези, които се предоставят по специален ред.

(3) Обменът на класифицирана информация се извършва в съответствие със Закона за защита на класифицираната информация.

(4) Обработването на лични данни се извършва в съответствие с изискванията за тяхната защита.

Чл. 41. (1) За изпълнение на дейностите по глава девета от органите по чл. 15, ал. 1, т. 1 се осъществява взаимодействие между Комисията и:

1. Прокуратурата на Република България;
2. Министерството на вътрешните работи;
3. Държавна агенция "Национална сигурност";
4. Държавна агенция "Технически операции";
5. Държавна агенция "Разузнаване";
6. Служба "Военна полиция";
7. Европейската прокуратура;
8. Министерството на финансите.

(2) Редът и сроковете за осъществяване на взаимодействието по ал. 1 се определят със съвместни инструкции.

Чл. 42. (1) За действията по разследване се прилага редът по Наказателно-процесуалния кодекс.

(2) Лицата, на които при или по повод изпълнение на служебните им задължения е станала известна информация за извършваната проверка, нямат право да я разгласяват.

Чл. 43. (1) Комисията обменя информация за целите на този закон с компетентните органи на други държави и с международни организации въз основа на международни актове и международни договори, които са в сила за Република България.

(2) Комисията сключва международни споразумения за обмен на данни при проверка на декларациите по чл. 49, ал. 1, т. 2.

Глава четвърта. ПРЕВЕНЦИЯ НА КОРУПЦИЯТА

Чл. 44. Комисията осъществява държавната политика по превенция на корупцията, като:

1. събира, обобщава и анализира информация за националните антикорупционни политики и мерки;

2. извършва анализи, разработва и предлага мерки за превенция и противодействие на корупцията и координира прилагането им, в т.ч. и по сектори, както и анализ на корупционния риск на лицата и длъжностите по чл. 6, ал. 1;

3. осъществява дейности за разпространение на информацията, свързана с противодействието на корупцията, включително антикорупционните политики и мерки;

4. обучава инспекторите от Главния инспекторат към Министерския съвет и към отделните инспекторати;

5. дава становище по стратегическия и годишния план за дейността и по отчета на Главния инспекторат към Министерския съвет и на отделните инспекторати.

Чл. 45. За изпълнение на задълженията си по чл. 44, т. 1 Комисията:

1. събира и обобщава информация и поддържа бази данни за изпълнението на антикорупционните политики и мерки;

2. извършва наблюдение и периодична оценка на приложението на антикорупционните мерки, в т. ч. и по сектори;

3. събира и обобщава добри практики;

4. анализира и предоставя информация на националните, европейските и международните антикорупционни институции и организации.

Чл. 46. (1) За изпълнение на задълженията си по чл. 44, т. 2 Комисията:

1. идентифицира и анализира рискови зони за корупция;

2. разработва мерки с антикорупционна насоченост;

3. подпомага методически прилагането на мерките по т. 2;

4. извършва последващ анализ на въздействието по отношение на приложените мерки по т. 2;

5. разработва методологии за оценка на корупционния риск, етични стандарти за поведение, системи за проверка на почтеността и оказва съдействие за прилагането им;

6. разработва предложения за изменения в законодателството с антикорупционна насоченост;

7. съгласува всеки законопроект, изготвен от органите на изпълнителната власт, относно наличието на корупционен риск, както и извършва последващ анализ на въздействието на закона.

(2) Изготвените от Комисията анализи и предложения за антикорупционни мерки се предоставят на компетентните органи, които са длъжни да вземат отношение по тях в едномесечен срок и да информират Комисията за приетите мерки и сроковете за тяхното прилагане, както и за неприетите от тях мерки и мотивите за това. Компетентните органи са длъжни да информират Комисията при въвеждане на антикорупционните мерки и за резултатите от изпълнението им.

Чл. 47. За изпълнение на задълженията си по чл. 44, т. 3 Комисията:

1. организира провеждането на обучения, семинари и информационни кампании с

антикорупционна насоченост;

2. предоставя становища по искания на заинтересовани лица по приложението на закона във връзка с превенцията на корупцията;

3. организира проучвания и анализи на общественото мнение;

4. предприема и други подходящи действия.

Чл. 48. При осъществяване на дейността си по превенция на корупцията Комисията взаимодейства с други държавни органи, органи на местното самоуправление, неправителствени организации, представители на бизнеса, както и с международни организации. По отношение на защитата на лицата, подаващи сигнали, Комисията си взаимодейства с Комисията за защита на личните данни.

Глава пета. ДЕКЛАРАЦИИ

Раздел I.

Задължение за деклариране

Чл. 49. (1) Лицата, заемащи публични длъжности, подават следните декларации:

1. декларация за несъвместимост;

2. декларация за имущество и интереси;

3. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 1;

4. декларация за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията по т. 2 в частта за интересите и за произхода на средствата при предсрочно погасяване на задължения и кредити.

(2) Декларациите по ал. 1, т. 1 и 3 се подават пред органа по избора или назначаването, съответно пред постоянна комисия на съответния общински съвет - за общинските съветници и кметовете, а декларациите по ал. 1, т. 2 и 4 - пред Комисията.

(3) Органите по ал. 2 утвърждават образци на декларациите по ал. 1, т. 1 и 3, както и формат за тяхното съхранение в електронен вид.

(4) Подаването и проверката на декларациите за имущество и проверката за конфликт на интереси на съдии, прокурори и следователи, включително на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главния прокурор, административните ръководители на органите на съдебната власт и на техните заместници, се извършват при условията и по реда на Закона за съдебната власт. Правилата за конфликт на интереси в този закон намират приложение, доколкото Законът за съдебната власт не предвижда друго.

(5) Декларациите се подават на хартиен и електронен носител или по електронен път.

Чл. 50. (1) При заемането на публична длъжност, за която с Конституцията или със закон са установени несъвместимости, лицето подава пред органа по избора или назначаването или пред съответната комисия за лице по чл. 90, ал. 2, т. 1 и 3 декларация за несъвместимост в едномесечен срок от заемането на длъжността.

(2) При промяна на заеманата длъжност, включително и когато е налице прекъсване не повече от един месец между заемането на длъжностите, за които съответното лице е задължено по този закон, не се подава нова декларация за имущество и интереси. Лицето не подава нова декларация и за несъвместимост, освен ако за новата длъжност са предвидени различни несъвместимости.

(3) Когато лицето е декларирано наличие на несъвместимост, то е длъжно в едномесечен срок от подаване на декларацията да предприеме необходимите действия за отстраняване на несъвместимостта и да представи доказателства за това пред органа по избора или назначаването.

(4) В случай че лицето не предприеме действия за отстраняване на несъвместимостта в срока по ал. 3, органът по избора или назначаването предприема действия за прекратяване на

правоотношението.

(5) Когато в специален закон е предвидено задължение за подаване на декларация за несъвместимост от съответните лица преди възникване на трудовото или служебното правоотношение, същите лица не подават допълнителна декларация за несъвместимост след възникване на правоотношението.

Чл. 51. (1) Лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в страната и в чужбина, в която декларират:

1. недвижимо имущество;
2. моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства, както и други превозни средства, които подлежат на регистрация по закон;
3. парични суми, притежавани в брой или в банкови сметки, на обща стойност над 10 000 лв. платежни инструменти на приносител, съгласно § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Валутния закон, независимо в каква валута;
4. вземания на обща стойност над 10 000 лв., включително в чуждестранна валута;
5. вложения в инвестиционни и пенсионни фондове, с изключение на допълнителното задължително пенсионно осигуряване, и еквивалентни форми на спестявания и инвестиции, ако общата им стойност надвишава 10 000 лв.;
6. налични ценни книги, дялове в дружества с ограничена отговорност и командитни дружества и финансови инструменти по чл. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти, както и криптовалути;
7. задължения и кредити, в т. ч. и по кредитни карти, на обща стойност над 10 000 лв., както и договорените лихвени проценти по тях;
8. трудови доходи, получени през предходната календарна година;
9. доходи извън тези за заеманата длъжност, получени през предходната календарна година, когато са над 10 000 лв.;
10. чуждо недвижимо имущество и чужди моторни сухопътни, водни и въздухоплавателни превозни средства на стойност над 10 000 лв., които лицето или неговият съпруг, или лицето, с което то се намира във фактическо съжителство на съпружески начала, трайно ползва, независимо от основанията за това и от условията на ползване; не се декларира имущество на институцията, в която лицето заема съответната длъжност;
11. дадени обезпечения и направени разходи от тях или в тяхна полза, или в полза на лицата по ал. 4 с тяхно съгласие, когато те не са платени със собствени средства, с публични средства или със средства на институцията, в която заемат длъжността, за:
 - а) обучение;
 - б) пътуване;
 - в) други плащания с единична цена над 1000 лв.;
12. разходи за обучения извън случаите по т. 11, в т. ч. в полза на лицата по ал. 4, чиято еднократна стойност надхвърля 10 000 лв.;
13. участие в търговски дружества, в граждански дружества, в органи на управление или контрол на търговски дружества, на юридически лица с нестопанска цел или на кооперации, както и извършване на дейност като едноличен търговец към датата на избирането или назначаването и 12 месеца преди датата на избирането или назначаването;
14. договори с лица, които извършват дейност в области, свързани с вземаните от лицето, заемащо публична длъжност, решения в кръга на неговите правомощия или задължения по служба;
15. данни за свързани лица, към дейността на които лицето, заемащо публична длъжност, има частен интерес;
16. участие в тайни и/или неформални организации и общества.

(2) При годишното деклариране на имуществото по ал. 1, т. 3 - 7 се посочват

наличностите към 31 декември на предходната календарна година.

(3) При деклариране на имуществото по ал. 1, ако то е придобито по време на заемане на длъжността, се посочват също правните основания и произходът на средствата, с които е станало придобиването им.

(4) Лицата, заемащи публични длъжности, декларират имуществото и доходите и на своите съпрузи или на лицата, с които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, и на ненавършилите пълнолетие деца.

(5) Лицата, заемащи публични длъжности, не декларират имуществото и доходите на своите съпрузи при фактическа раздяла и на ненавършилите пълнолетие деца, когато не упражняват родителски права.

(6) За обстоятелствата по ал. 5 задълженото лице подава декларация.

(7) Комисията публикува всички данни от подадените декларации в отворен, машинночетим формат по смисъла на Закона за достъп до обществена информация, както и при спазване на изискванията на чл. 54, ал. 2.

Чл. 52. (1) Декларация за имущество и интереси се подава:

1. в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност;
2. ежегодно до 15 май - за предходната календарна година или за съответния период от момента на встъпване в длъжност по чл. 6, ал. 1 до края на предходната календарна година, когато деклараторът е подал встъпителна декларация през предходната календарна година;
3. в едномесечен срок от освобождаване от длъжност.

(2) В срок до един месец от подаването на декларация за имущество и интереси съответното лице може да направи промяна в декларацията си, когато това се налага за отстраняване на непълноти или грешки в декларираните обстоятелства.

(3) При промяна на заеманата длъжност с друга длъжност по чл. 6, ал. 1 лицето, което остава задължено по този раздел, не подава декларация по ал. 1, т. 3 и нова декларация по ал. 1, т. 1.

Чл. 53. Лицата, заемащи публични длъжности, подават декларации по чл. 49, ал. 1, т. 3 и 4 в едномесечен срок от настъпване на промяната.

Чл. 54. (1) В едномесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 50, ал. 1 и чл. 53 органът по избора или назначаването публикува на интернет страницата си декларации на лицата, заемащи публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок.

(2) В двумесечен срок от изтичане на сроковете по чл. 52 и 53 Комисията публикува на интернет страницата си декларации на лицата, заемащи публични длъжности, и списък на лицата, които не са подали декларации в срок.

Чл. 55. Комисията уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество за започване на проверка, когато лицето е закъсняло да подаде декларация по чл. 49, ал. 1, т. 2 или 4 и в срок от един месец от уведомяването му за това закъснение, не подаде такава. Проверка не започва ако неподаването се дължи на причини, за които лицето не отговаря.

Раздел II.

Регистри на декларациите

Чл. 56. (1) Органът по избора или назначаването поддържа публичен регистър на декларациите за несъвместимост и декларациите за промяна на декларираните обстоятелства в декларациите за несъвместимост за лицата по чл. 49, ал. 1.

(2) Комисията приема декларациите за имущество и интереси и за промяна в декларираните обстоятелства в декларацията за имущество и интереси в частта за интересите и ги завежда в публичния регистър по чл. 112, ал. 1, т. 1.

(3) Публичният регистър по чл. 112, ал. 1, т. 1 съдържа информацията по чл. 49, ал. 1.

Чл. 57. (1) Всяко лице има право на достъп до данните от регистрите по чл. 112, ал. 1.

(2) Достъпът се осигурява чрез интернет страницата на Комисията, съответно на органа по избора или назначаването, при спазване на изискванията за защита на личните данни.

(3) Всяко лице има право да получава информация, свързана с данните от регистрите по чл. 112, ал. 1, по реда на Закона за достъп до обществена информация.

(4) Условието и редът за съхранение на данните от регистрите по чл. 112, ал. 1 се уреждат в правилника по чл. 37, ал. 1.

Раздел III.

Проверка на декларациите и имущественото състояние

Чл. 58. (1) В срок до 6 месеца от изтичане на сроковете по чл. 52 и 53 служителите на Комисията проверяват и анализират информацията от декларациите за имущество и интереси на лицата, заемащи публични длъжности, относно достоверността на декларираните факти.

(2) Проверката на декларациите за имущество на съдии, прокурори и следователи, в т. ч. на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главния прокурор, административните ръководители на органите на съдебната власт и техните заместници, се извършва при условията и по реда на Закона за съдебната власт.

Чл. 59. (1) Проверката на декларациите се извършва чрез пряк достъп до електронните регистри, бази данни и други информационни масиви, поддържани от други държавни органи, с изключение на службите за сигурност. Обменът на информация със служби за сигурност се извършва по реда на инструкцията по чл. 38, ал. 2.

(2) Служителите на Комисията може да изискват допълнителна информация от държавните органи, органите на местното самоуправление и местната администрация, органите на съдебната власт и от други институции, пред които декларираните факти подлежат на вписване, обявяване или удостоверяване.

(3) Органите и институциите по ал. 1 са длъжни в 30-дневен срок от получаване на искането да предоставят необходимата информация.

(4) Проверката се извършва чрез съпоставяне на декларираните факти и на информацията, получена по реда на ал. 1.

(5) Комисията може да получава информация от информационните системи по чл. 56 и 56а от Закона за кредитните институции, както и да иска разкриване на банкова тайна.

(6) Комисията може да поиска и разкриване на застрахователна тайна, както и на данъчна и осигурителна информация.

Чл. 60. Проверката приключва с доклад за съответствие, когато не е установена разлика между декларираните факти и получената информация. В останалите случаи проверката приключва с доклад за несъответствие.

Чл. 61. (1) При установено несъответствие Комисията уведомява съответното лице за това по електронен път, чрез телефонно обаждане или чрез куриер, за което се изготвя констативен протокол и му дава 14-дневен срок за отстраняване на непълнотите и грешките в декларираните обстоятелства. Отстраняването на непълнотите и грешките се извършва по реда за подаване на декларация.

(2) При установено несъответствие при проверка на декларациите Комисията публикува на интернет страницата си заключенията за лицата, при които е установено несъответствие в декларациите, което не е отстранено в срока по ал. 1.

(3) При установено несъответствие след срока по ал. 1 в размер на не по-малко от 10 000 лв. Комисията приема решение за изпращане на материалите от проверката на Националната агенция за приходите за предприемане на действия по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(4) При установено несъответствие след срока по ал. 1 в размер на не по-малко от 25 000 лв. Комисията приема решение за извършването на проверка на имущественото състояние на лицето, заемащо публична длъжност, и уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(5) Инспекторатът към Висшия съдебен съвет при констатиране на несъответствие между декларираните и установените факти в размер на не по-малко от 25 000 лв. уведомява Комисията за извършване на проверка на имущественото състояние на съответното лице.

Глава шеста. СИГНАЛИ

Чл. 62. (1) Всеки, който разполага с данни за корупция или за конфликт на интереси по смисъла на този закон за лице, заемащо публична длъжност, може да подаде сигнал до Комисията. Сигналите може да се подават лично или чрез адвокат по пълномощие.

(2) Сигнали може да бъдат получавани и от всички канали за вътрешно или външно подаване на сигнали по реда на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

Чл. 63. По отношение на начина на подаване на сигналите, тяхната форма и съдържание, както и работата с тях се прилагат изискванията на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

Чл. 64. (1) Комисията води регистър на сигналите, съобразен с изискванията на наредбата по чл. 19, ал. 1, т. 3 от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения, като осигурява достъп до него на Комисията за защита на личните данни за нуждите на националната статистика и подаването на информация към Европейската комисия.

(2) Сигналите се приемат и обработват при съблюдаване на принципите, посочени в чл. 4.

(3) Сигнали за нарушения, които не представляват корупция или конфликт на интереси се препращат по компетентност до централния орган за външно подаване на сигнали, за което се уведомява подателя на сигнала.

(4) Подадени до Комисията сигнали за конфликт на интереси по смисъла на този закон срещу съдия, прокурор или следовател, съдържащи данни за действия, които накърняват престижа на съдебната власт, и такива, свързани с нарушаване на независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, се изпращат за проверка на Инспектората към Висшия съдебен съвет в рамките на правомощията му.

Чл. 65. (1) Подаденият в съответствие с изискванията на чл. 62 и 63 сигнал е основание за извършване на проверка за наличието на данни за корупция или за конфликт на интереси по смисъла на този закон.

(2) Проверката за конфликт на интереси се извършва в 90-дневен срок от получаването на сигнала. При необходимост срокът може да бъде удължен еднократно от Комисията с до един месец.

(3) Всяка проверка завършва с изготвянето на доклад, в който задължително се посочват извършените действия, установените факти и обстоятелства, както и констатация за наличие, съответно за липса на достатъчно данни за корупция. Неразделна част от доклада са всички материали, събрани в рамките на проверката по ал. 2.

(4) При наличие на достатъчно данни за извършено престъпление органите на Комисията уведомяват прокуратурата по реда на чл. 109. При необходимост от предприемане на действия по неотложност те се извършват по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

(5) Лицето, подало сигнала за конфликт на интереси, се уведомява за резултатите от проверката и за решението. Лицата, срещу които е подаден сигнал за конфликт на интереси, се

уведомяват за него, както и за извършената проверка и решението, когато са установени достатъчно данни за конфликт на интереси, с цел гарантирането на правото им на защита.

(6) Производството по установяване на конфликт на интереси се извършва по реда на глава осма, раздел V.

Глава седма. ЗАЩИТА НА ПОДАЛИЯ СИГНАЛА

Чл. 66. (1) Лицата, на които е възложено разглеждането на сигнала, са длъжни да:

1. не разкриват самоличността на лицето, подало сигнала;
2. не разгласяват фактите и данните, които са им станали известни във връзка с разглеждането на сигнала;
3. опазват поверените им документи от нерегламентиран достъп на трети лица.

(2) Лицата по ал. 1 предлагат на Комисията предприемането на конкретни мерки за опазване на самоличността на подалия сигнала, включително, ако е необходимо мерки за неговата защита.

Чл. 67. (1) Лицата, подаващи сигнали за корупция и конфликт на интереси по смисъла на този закон имат право на закрила, защита и подкрепа при условията и по реда на Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

(2) Комисията незабавно информира Комисията за защита на личните данни, когато лице подало сигнал поиска защита. Взаимодействието между двата органа по отношение на обезпечаването на защитата на лицата, подаващи сигнали за корупция и конфликт на интереси срещу лица, заемащи публични длъжности се урежда в издадена от тях съвместна инструкция.

Чл. 68. В спешни случаи по искане на председателя на Комисията може да се потърси съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи за вземане на допълнителни мерки за защита на лице, подало сигнал, като за това се информира Комисията за защита на личните данни.

Чл. 69. По отношение на освобождаването от отговорност на лицата, които подават сигнал по реда на този закон се прилага разпоредбата на чл. 36 от Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.

Глава осма. КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ

Раздел I. Дефиниции

Чл. 70. Конфликт на интереси възниква, когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба.

Чл. 71. Частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер за лице, заемащо публична длъжност, или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение.

Чл. 72. Облага е всеки доход в пари, парични средства или в имущество, включително придобиване на дялове или акции, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по-ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас в полза на избор, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие.

Раздел II.

Забрани и ограничения, свързани с изпълнението на публична длъжност

Чл. 73. Лице, заемащо публична длъжност, не може да представлява държавата или общината в случаите, когато има частен интерес от вземането на дадено решение.

Чл. 74. Лице, заемащо публична длъжност, няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес.

Чл. 75. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да използва служебното си положение, за да оказва влияние в частен интерес върху други органи или лица при подготовката, приемането, издаването или постановяването на актове или при изпълнението на контролни или разследващи функции.

Чл. 76. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Такова лице няма право да сключва договори или да извършва други дейности в частен интерес при изпълнение на правомощията или задълженията си по служба.

Чл. 77. (1) Лице, заемащо публична длъжност, няма право да се разпорежда с държавно или общинско имущество, да разходва бюджетни средства, включително средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, да издава удостоверения, разрешения или лицензии или да осъществява контрол по тези дейности в интерес на юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации, в които то или свързани с него лица са членове на орган на управление или контрол, управители, съдружници или притежават дялове или акции.

(2) Забраната по ал. 1 се прилага и по отношение на свързани със заемащия публичната длъжност лица, които са еднолични търговци.

(3) Лице, заемащо публична длъжност, няма право да извършва дейностите по ал. 1 и в интерес на юридически лица с нестопанска цел, търговски дружества или кооперации, в които то е било член на орган на управление или контрол, управител, съдружник или е притежавало дялове или акции една година преди датата на избирането или назначаването му, или докато заема длъжността.

Чл. 78. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да използва или да разрешава използването в частен интерес на информация, получена при изпълнението на правомощията или задълженията му по служба, докато заема длъжността и една година след напускането, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Чл. 79. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да извършва консултантска дейност по отношение на лица, които са заинтересовани от актовете му, издавани при осъществяване на правомощията или задълженията му по служба.

Чл. 80. Лице, заемащо публична длъжност, няма право да дава съгласие или да използва служебното си положение за търговска реклама.

Раздел III.

Действия за предотвратяване на конфликт на интереси

Чл. 81. (1) Когато лице, заемащо публична длъжност, има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването.

(2) Когато на заседание на колективен държавен орган или на орган на местното самоуправление се обсъжда и решава въпрос, по който негов член е обявил частен интерес, последният не може да участва в обсъждането и да гласува. В тези случаи решенията се приемат

с предвиденото мнозинство от членовете на органа, като се изключи лицето, което е обявило частен интерес. Обстоятелствата по тази алинея се отразяват в протокола от съответното заседание.

Чл. 82. Органът по избора или назначаването е длъжен да направи отвод на лице, заемащо публична длъжност, ако разполага с данни за негов частен интерес във връзка с конкретно правомощие или задължение по служба.

Чл. 83. (1) Самоотводите и отводите се правят незабавно след възникване или узнаване на данните за наличие на частен интерес.

(2) Самоотводите и отводите се мотивират, като се посочва частният интерес, който е причина за отстраняването от изпълнението на конкретното правомощие или задължение.

Чл. 84. Когато закон предвижда специални основания за отводи и самоотводи, се прилага специалният закон.

Раздел IV.

Ограничения след освобождаване от публична длъжност

Чл. 85. Лице, заемащо публична длъжност, по отношение на което е установен конфликт на интереси или съответно нарушение на чл. 86 или 87, няма право в продължение на една година от влизането в сила на решението, с което е установен конфликт на интереси, да заема публична длъжност. В посочения срок лицето не може да участва в избори и да заема публична изборна длъжност.

Чл. 86. (1) Лице, което е заемало публична длъжност, няма право в продължение на една година от освобождаването му от длъжност да сключва трудови договори, договори за консултантски услуги или други договори за изпълнение на ръководни или контролни функции с търговските дружества, едноличните търговци, кооперациите или юридическите лица с нестопанска цел, по отношение на които в последната една година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е осъществявало действия по разпореждане, регулиране или контрол или е сключвало договори с тях, както и да е съдружник, да притежава дялове или акции, да е управител или член на орган на управление или контрол на такива търговски дружества, кооперации или юридически лица с нестопанска цел.

(2) Ограниченията се прилагат и за търговските дружества, свързани с дружествата по ал. 1.

Чл. 87. (1) Лице, заемало публична длъжност, което в последната една година от изпълнението на правомощията или задълженията си по служба е участвало в провеждането на процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, няма право в продължение на една година от освобождаването си от длъжност да участва или да представлява физическо или юридическо лице в такива процедури пред институцията, в която е заемало длъжността, или пред контролирано от нея юридическо лице.

(2) Забраната за участие в процедури за обществени поръчки или в процедури, свързани с предоставяне на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз на българската държава, се прилага и за юридическо лице, в което лицето по ал. 1 е станало съдружник, притежава дялове или е управител или член на орган на управление или контрол след освобождаването му от длъжност.

Чл. 88. Разпоредбите на този раздел се прилагат, доколкото в специален закон не е предвидено друго.

Раздел V.

Установяване на конфликт на интереси

Чл. 89. (1) Установяването на конфликт на интереси се извършва по сигнал, подаден до Комисията, по решение на Комисията или по искане на лицето, заемащо публична длъжност.

(2) Установяване на конфликт на интереси не може да се извършва по анонимен сигнал.

(3) Производството по установяване на конфликт на интереси на членовете на Комисията се образува с решение на Комисията, взето с единодушие при тайно гласуване, като се изключи лицето, за което се гласува решението.

Чл. 90. (1) В производството по установяване на конфликт на интереси Комисията изисква и получава необходимата информация и документи от комисиите по ал. 2, т. 1 и 3, съответно от органа по избора или назначаването.

(2) Информацията се изготвя за:

1. президента, вицепрезидента, председателя и съдиите от Конституционния съд, народните представители, министър-председателя, заместник министър-председателите, министрите, омбудсмана и заместник-омбудсмана, изборните членове на Висшия съдебен съвет, главния инспектор и инспекторите от Инспектората към Висшия съдебен съвет, председателя, заместник-председателите и членовете на Сметната палата, управителя, подуправителите и членовете на управителния съвет на Българската народна банка, управителя и подуправителя на Националния осигурителен институт, членовете на органи, които изцяло или частично се избират от Народното събрание - от постоянна комисия на Народното събрание;

2. заместник-министрите, областните управители и заместник областните управители, едноличните органи, техните заместници и членовете на колегиални органи по чл. 19, ал. 4 от Закона за администрацията, извън тези по т. 1 - от Главния инспекторат към Министерския съвет;

3. общинските съветници и кметовете - от постоянна комисия на съответния общински съвет;

4. лицата, заемащи публични длъжности, извън тези по т. 1 - 3 - от инспекторатите или от органа по избора или назначаването.

(3) В производството по установяване на конфликт на интереси Комисията изисква и получава информация от органи на държавна власт, органи на местното самоуправление, както и от юридически и физически лица.

(4) Органите и лицата по ал. 1 и 3 са длъжни в 7-дневен срок от получаване на искането да представят необходимата информация и документи.

(5) В производството по установяване на конфликт на интереси се събират доказателства по реда на Административнопроцесуалния кодекс и се изслушва лицето, срещу което е образувано производството.

(6) На лицето, срещу което е образувано производството, се предоставят за запознаване всички събрани доказателства и му се дава възможност да направи възражение в 7-дневен срок от предоставянето им.

(7) Лицето, срещу което е образувано производството, има право да представи и да посочи нови доказателства, които да се съберат, както и на адвокатска защита в производствата по този раздел, при спазване на защитата на подалия сигнала по глава седма.

Чл. 91. Производството за установяване на конфликт на интереси, както и за нарушения по чл. 86 и 87 се образува в срок до 6 месеца от откриването, но не по-късно от три години от извършването на нарушението.

Чл. 92. (1) Комисията се произнася с мотивирано писмено решение в срок до три месеца от образуване на производството. В случаите на фактическа и правна сложност срокът може да бъде продължен еднократно с 30 дни.

(2) Решението по ал. 1 съдържа:

1. фактическите и правните основания за постановяването му;

2. направените от лицето възражения и мотиви в случай на неприемане;
3. диспозитивна част, в която се установява наличието или липсата на конфликт на интереси; налага се глоба по чл. 113, определя се нейният размер и се постановява отнемане по чл. 99, ако има основания за това;

4. срок и орган, пред който може да се обжалва.

(3) В решението по ал. 1 се посочва и срок за доброволно изпълнение на наложената глоба.

(4) За налаганата административнонаказателна отговорност с решението по ал. 2 не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава наказателно постановление.

Чл. 93. Решението на Комисията се съобщава на:

1. заинтересованото лице;

2. органа, компетентен да прекрати правоотношението;

3. окръжната прокуратура по седалището на органа по т. 2.

Чл. 94. (1) Решението на Комисията, с което се установява конфликт на интереси, може да се оспори от заинтересованото лице пред съда по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(2) Прокурорът може да подаде протест до съда в едномесечен срок от съобщаването на решението, с което се установява липсата на конфликт на интереси.

Чл. 95. Когато се установят данни за извършено престъпление, материалите се изпращат незабавно на прокуратурата.

Чл. 96. (1) Разпоредбите на чл. 89 - 94 се прилагат съответно и за производствата за нарушения по раздел IV.

(2) С решението, с което се установява нарушение на разпоредба от раздел IV, се налага и глоба по чл. 113.

Чл. 97. За неуредените в този раздел въпроси се прилага Административнопроцесуалният кодекс.

Раздел V.

Последици при установяване на конфликт на интереси

Чл. 98. (1) Установяването на конфликт на интереси с влязъл в сила акт е основание за освобождаване от длъжност, освен когато в Конституцията или Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка е предвидено друго.

(2) Освобождаването се осъществява по реда, определен в съответните закони.

Чл. 99. (1) Възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, за периода през който конфликтът на интереси е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината.

(2) Когато бъде установено, че в резултат на конфликт на интереси лице, заемащо публична длъжност, или свързано с него лице е получило материална облага, нейната равностойност се отнема в полза на държавата, освен ако не подлежи на отнемане на друго основание.

Глава девета.

ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА ЧРЕЗ РАЗКРИВАНЕ И РАЗСЛЕДВАНЕ НА КОРУПЦИОННИ ДЕЯНИЯ, ИЗВЪРШЕНИ ОТ ЛИЦА, ЗАЕМАЩИ ПУБЛИЧНИ ДЛЪЖНОСТИ

Чл. 100. (1) Специализирана дирекция "Противодействие на корупцията" извършва дейности за противодействие на корупцията чрез разкриване и разследване при и по повод данни

за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват от инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателна дейност, и разследващите инспектори съобразно техните компетенции.

Чл. 101. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 осъществяват дейностите по чл. 100, като:

1. планират, организират, ръководят, контролират и отговарят за изпълнението на задачи;
2. управляват информационни фондове;
3. изясняват постъпила в Комисията информация;
4. извършват оперативно-издирвателна дейност;
5. осъществяват взаимодействие с другите административни звена в Комисията;
6. осъществяват взаимодействие с органите на държавната власт и местното самоуправление;
7. проверяват постъпилите сигнали;
8. извършват проверки, възложени от прокуратурата по реда на Закона за съдебната власт;
9. призовават граждани в служебни помещения;
10. изпълняват други функции, възложени с решение на Комисията или със заповед на председателя ѝ.

(2) Дейностите по ал. 1 се извършват при условията на този закон и по реда, определен с правилника по чл. 37, ал. 1.

Чл. 102. (1) Служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 имат право да носят служебно оръжие при условия и по ред, определен с инструкция, приета от Комисията.

(2) Служителите по ал. 1 могат да използват оръжие само когато това е абсолютно необходимо при въоръжено нападение или заплахата с огнестрелно оръжие срещу тях.

(3) При използване на оръжие служителите по ал. 1 са длъжни да направят всичко възможно да запазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.

(4) Служителите по ал. 1 преустановяват употребата на оръжие незабавно след постигането на законната ѝ цел.

(5) След използване на оръжие служителите по ал. 1 изготвят доклад.

(6) Инспекторите, осъществяващи оперативно-издирвателни дейности, могат да задържат лице, което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на орган на Комисията да изпълни задължението си по служба или в момент на извършване на престъпление до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи.

Чл. 103. При изпълнение на служебните си задължения органите на Комисията може да използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо при условията и по реда на Закона за Министерството на вътрешните работи.

Чл. 104. Лице, което не се яви, след като е било редовно призовано, се довежда принудително при условията и по реда на Наказателно-процесуалния кодекс.

Чл. 105. (1) Оперативно-издирвателната дейност има за цел:

1. превенция, предотвратяване, разкриване и противодействие на нарушения и престъпления, свързани с прояви на корупция в дейността на лицата, заемащи публични длъжности;
2. придобиване на сведения и информация за действия или бездействия, които разкриват прояви на корупция, и предоставянето им на разследващите органи;
3. изготвяне и съхраняване на веществени доказателствени средства и предоставянето им на разследващите органи;
4. установяване на незаконно придобито имущество.

(2) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява от служителите на Комисията чрез гласни и негласни методи и средства съобразно компетентността им при условия и по ред,

определени с този закон и с наредба, приета от Комисията.

(3) Оперативно-издирвателните действия се извършват при зачитане и гарантиране на достойнството, правата и основните свободи на гражданите.

Чл. 106. Основания за извършване на оперативно-издирвателна дейност са:

1. получени данни, включително и от доклади и актове на правоприлагащи органи на други държави за корупционни действия, за лице по чл. 6, ал. 1, което се подготвя, извършва или вече е извършило корупционно престъпление от изброените в чл. 194, ал. 6 от Наказателно-процесуалния кодекс;

2. искане на органите на досъдебното производство или на съда;

3. постановления, с които от разследващите инспектори в Комисията се възлагат извършването на отделни оперативно-издирвателни действия, подпомагащи действията по разследването.

Чл. 107. (1) Оперативно-издирвателната дейност се извършва чрез:

1. извършване на справки по информационните фондове за лица, заемащи публична длъжност;

2. идентифициране на лица и обекти;

3. оперативна проверка на събраните данни и тяхното документиране;

4. извършване на насрещни проверки по документи;

5. вземане на обяснения от граждани;

6. белязване на обекти и предмети;

7. извършване на наблюдение;

8. проникване и изследване на помещения, сгради, съоръжения, транспортни средства и други;

9. вземане на образци за сравнително изследване;

10. оперативно разпознаване;

11. оперативен експеримент;

12. доверителна сделка;

13. контролирана доставка;

14. лично издирване.

(2) Оперативно-издирвателната дейност се осъществява чрез специфични способности и средства по ред, определен с инструкция, приета от Комисията, и съгласно Закона за специалните разузнавателни средства.

(3) Директорът на специализираната дирекция "Противодействие на корупцията" може да прави искане за използване на специални разузнавателни средства при условията и по реда, определени със Закона за специалните разузнавателни средства.

Чл. 108. Веществените доказателствени средства, изготвени и събрани в процеса на оперативно-издирвателната дейност, се предоставят на разследващите органи, след образуване на досъдебно производство.

Чл. 109. (1) Оперативно-издирвателната дейност завършва с доклад до директора на дирекция "Противодействие на корупцията" за извършените дейности по постъпил сигнал или проверка за противодействие на корупцията на базата на събраните, анализирани и проверените сведения при или по повод постъпилата информация за прояви на корупция от лица, заемащи публични длъжности.

(2) Въз основа на доклада по ал. 1 директорът на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията" взема решение за някое от следните действия, за което незабавно уведомява Комисията:

1. при констатации в доклада за наличие на данни за извършено престъпление изпраща доклада, заедно със становището по ал. 3, по компетентност на прокуратурата на Република България и/или на Европейската прокуратура;

2. при констатирано в доклада несъответствие в размер на не по-малко от 25 000 лв. в декларираното от лица, заемащи публични длъжности, имущество или конфликт на интереси, уведомява Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество;

3. при констатации в доклада, че случаят не е от компетентността на Комисията, директорът го препраща на компетентните органи;

4. при липса на констатации в доклада по предходните точки, предлага на Комисията да приеме решение за прекратяване на проверката.

(3) В случаите по ал. 2, т. 1 Комисията съгласува доклада в срок от 7 дни от уведомяването и го връща на директора на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията". Резолюцията не е обвързваща за решението на директора. Докладът по ал. 2, т. 1 се изпраща по компетентност на Прокуратурата на Република България и/или на Европейската прокуратура без резолюция, когато такова не е получена в срок.

(4) В случаите по ал. 2, т. 2 и 3 Комисията съгласува доклада в срок от 14 дни от уведомяването и го изпраща на компетентния орган.

Чл. 110. (1) За изпълнение на възложените ѝ със закона правомощия Комисията създава, поддържа и ползва информационни фондове.

(2) Документи и данни от неприключили дела на оперативен отчет, по извършвана от Комисията за противодействие на корупцията оперативно-издирвателна дейност, по отношение на лица, заемащи публични длъжности, се предоставят на компетентните органи по тяхно искане и след решение на Комисията, съдържащо преценка, че това няма да разкрие обекта и предмета на воденото оперативно дело.

Чл. 111. (1) За организацията на информационната дейност на Комисията, органите за нейното управление и контрол, както и за ползването на информацията се прилагат съответно разпоредбите на чл. 29 - 31 и чл. 34 - 36 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност".

(2) При осъществяване на контрола върху информационната дейност се спазват правилата за защита на класифицираната информация.

Глава десета. ЕЛЕКТРОННИ РЕГИСТРИ

Чл. 112. (1) Комисията води и поддържа следните електронни публични регистри:

1. за декларациите на лицата, заемащи публични длъжности;
2. за влезлите в сила решения за установяване на конфликт на интереси;
3. за съставените актове за установяване на административни нарушения и за влезлите в сила наказателни постановления.

(2) Комисията води и други регистри, необходими за дейността ѝ.

Глава единадесета. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 113. (1) Лице, заемащо публична длъжност, което наруши разпоредба на раздел II от глава осма, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 114. (1) Лице, заемало публична длъжност, което след освобождаването му от длъжност наруши ограничение, предвидено в раздел IV от глава осма, се наказва с глоба от 5000 до 15 000 лв.

(2) Едноличен търговец или юридическо лице, с което лицето по чл. 86 или 87 е сключило договор или което се представлява или управлява от лице по чл. 86 или 87, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 20 000 лв.

(3) Когато нарушението е извършено повторно, наказанието е:

1. в случаите по ал. 1 - глоба от 10 000 до 30 000 лв.;

2. в случаите по ал. 2 - имуществена санкция в размер от 20 000 до 50 000 лв.

Чл. 115. (1) Лице, заемащо публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3500 до 6000 лв.

Чл. 116. (1) Лице, заемащо публична длъжност, което не декларира или невярно декларира обстоятелство, което е длъжно да декларира по този закон, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв., освен ако не е предвидено по-тежко наказание.

(2) Когато нарушението е извършено повторно, глобата е в размер от 3000 до 6000 лв.

Чл. 117. (1) Лице, което в определените срокове не окаже съдействие или не представи поисканите от Комисията сведения и документи, включително в електронен вид, се наказва с глоба от 200 до 1000 лв.

(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено повторно, глобата е в размер от 500 до 2000 лв.

(3) На юридическо лице, което в определените срокове не предостави поисканите от Комисията информация и документи, се налага имуществена санкция от 1000 до 5000 лв.

(4) Когато нарушението по ал. 3 е извършено повторно, имуществената санкция е в размер от 2000 до 20 000 лв.

Чл. 118. За нарушение на задълженията по чл. 66, ал. 1 на виновното длъжностно лице се налага глоба от 5000 до 20 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 119. Който наруши забраната по чл. 86, се наказва с глоба от 5000 до 20 000 лв., ако извършеното не съставлява престъпление.

Чл. 120. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от определени от председателя на Комисията длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от председателя на Комисията.

(2) Актовете за установяване на нарушение по чл. 116 и 117 относно декларациите за несъвместимост се съставят от овластени от органа по избора или назначаването лица. Наказателните постановления се издават от органа по избора или назначаването.

(3) Съставянето на актовете, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

Чл. 121. Глобите и имуществените санкции се внасят в приход на държавния бюджет.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Имущество" е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него.

2. "Инспектор" е служител, заемащ длъжностите инспектор, старши инспектор, главен инспектор, специален инспектор или държавен инспектор.

3. "Контролиране на юридическо лице" е налице, когато:

а) физическо лице пряко или непряко притежава повече от 50 на сто от дяловете или от капитала на юридическото лице и пряко или непряко го контролира;

б) физическо лице е контролиращо по смисъла на § 1в от допълнителните разпоредби на Търговския закон или упражнява контрол по смисъла на § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

в) в полза на физическо лице се управлява или разпределя 50 на сто или повече от имуществото на юридическо лице с нестопанска цел;

г) в полза на група от физически лица е създадено или действа юридическо лице с

нестопанска цел.

4. "Несъвместимост" е заемането на друга длъжност или извършването на дейност, която съгласно Конституцията или закон е несъвместима с положението на лицето като заемащо публична длъжност.

5. "Орган по избора или назначаването" е органът, който избира или назначава, а когато такъв орган липсва - работодателят по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Кодекса на труда.

6. "Повторно" е нарушението, извършено в двугодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение.

7. "Проверка за почтеност" е проверка, която има за цел да установи, че проверяваното лице изпълнява правомощията или задълженията си честно и почтено при спазване на Конституцията и законите на страната и в интерес на гражданите и обществото.

8. "Пропорционалност на намесата в личния и семейния живот" е намеса в такава степен, която не надхвърля необходимото за постигане на целите на този закон.

9. "Свързани лица" са:

а) съпрузите или лицата, които се намират във фактическо съжителство на съпружески начала, роднините по права линия, по сребрена линия - до четвърта степен включително, и по сватовство - до втора степен включително; за целите на производството по установяване на незаконно придобитото имущество за свързано лице се счита и бивш съпруг, бракът с когото е прекратен до 5 години преди началото на проверката на Комисията;

б) физически и юридически лица, с които лицето, заемащо публична длъжност, се намира в икономически или политически зависимости, които пораждат основателни съмнения в неговата безпристрастност и обективност.

10. "Трайно ползване" е ползване на чужда вещ за задоволяване на нужди на ползвателя или на определените лица, което продължава повече от три месеца в рамките на една календарна година.

11. "Фактическа раздяла" е състояние, при което съпрузите не живеят заедно и нямат общо домакинство.

12. "Фактическо съжителство на съпружески начала" е доброволно съвместно съжителство на съпружески начала на две пълнолетни лица, по отношение на които не съществува родство, представляващо пречка за встъпване в брак, което е продължило повече от две години и при което лицата се грижат един за друг и за общо домакинство.

§ 2. (1) Разпоредбите на глави пета, осма и единадесета се прилагат съответно за:

1. служителите в администрацията на президента, в администрацията на органите на законодателната и съдебната власт, на Висшия съдебен съвет, на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на Националния институт на правосъдието, в администрацията на органите на изпълнителната власт, в това число на териториалните звена, служителите в местната администрация, служителите в администрацията на органи, създадени със закон, с изключение на служителите, които заемат технически длъжности;

2. членовете и съветниците на политическите кабинети извън посочените в чл. 6, ал. 1;

3. кметовете на кметства, кметските заместници и секретарите на общините;

4. съдиите по вписванията и държавните съдебни изпълнители.

(2) Лицата по ал. 1 подават декларациите по чл. 49, ал. 1 в сроковете по чл. 50, ал. 1 и по чл. 52, ал. 1, т. 1 и 2 пред органа по избора или назначаването, с изключение на кметовете на кметства, които подават декларации пред постоянна комисия на съответния общински съвет.

(3) Органът по избора или назначаването, с изключение на органите по назначаването на служители от службите за сигурност, води публичен регистър на подадените декларации при спазване на изискванията за защита на личните данни, като по отношение на декларациите за

имущество и интереси публична е само частта за интересите съгласно чл. 51, ал. 1, т. 12 - 14.

(4) Службите за сигурност водят регистри за служителите си с данните по ал. 3, които не са публични.

(5) Проверката на декларациите, както и производството по установяване на конфликт на интереси се извършват от съответния инспекторат или от комисия от служители, изрично овластени от органа по избора или назначаването да осъществяват и тези функции, а за кметовете на кметства - от постоянна комисия на съответния общински съвет.

(6) Организацията и редът за извършване на проверката на декларациите, както и за установяване на конфликт на интереси се уреждат с наредба на Министерския съвет, а за органите на съдебната власт, Висшия съдебен съвет, Инспектората към Висшия съдебен съвет и Националния институт на правосъдието - с наредба на пленума на Висшия съдебен съвет. Организацията и редът за извършване на проверката на декларациите, както и за установяване на конфликт на интереси по отношение на експертите по чл. 55, ал. 2 от Закона за съдебната власт се уреждат с правилата по чл. 55, ал. 5 от Закона за съдебната власт.

(7) Когато при проверка на декларациите се установи несъответствие в размер на не по-малко от 5000 лв., органът по избора или назначаването сезира Националната агенция за приходите за предприемане на действия по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(8) Установяването на конфликт на интереси се извършва от органа по избора или назначаването, като с акта за установяване на конфликт на интереси се налага и административното наказание, а за кметовете на кметства - от постоянна комисия на съответния общински съвет. В тези случаи не се съставя акт за установяване на административно нарушение и не се издава наказателно постановление.

(9) Актът по ал. 8 се оспорва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(10) Актовете за установяване на административни нарушения по чл. 118 се съставят от органа по избора или назначаването или от определени от него длъжностни лица, а за кметовете на кметства - от председателя на постоянната комисия на съответния общински съвет. Наказателните постановления се издават от органа по избора или назначаването или от определени от него длъжностни лица, а за кметовете на кметства - от кмета на общината.

(11) Когато при проверката на декларациите или в производството за установяване на конфликт на интереси се установят данни за извършено престъпление, органът по избора или назначаването сезира незабавно компетентните органи за предприемане на действия по наказателно преследване.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 3. В Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (обн., ДВ, бр. 7 от 2018 г.; изм., бр. 20, 21, 41 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17, 79 и 83 от 2019 г., бр. 69 и 70 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г. и бр. 102 и 104 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В наименованието на закона думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

2. В чл. 1:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 3 думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

3. В чл. 2 т. 1 и 2 се отменят.

4. Член 3 се отменя.

5. В чл. 4, ал. 1 т. 7 се отменя.

6. В чл. 5, ал. 3 думите "глава осма и" се заличават.

7. Член 6 се отменя.

8. В наименованието на глава втора думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

9. В чл. 7:

а) алинея 1 се отменя;

б) в ал. 2 след думата "Комисията" се добавя "за отнемане на незаконно придобитото имущество", а думите "противодействие на корупцията и" се заличават.

10. В чл. 11:

а) в ал. 1 в текста преди т. 1 думата "Правоотношението" се заменя с "Правомощията", а в т. 8 накрая се добавя "от Закона за противодействие на корупцията";

б) в ал. 2 думата "правоотношението" се заменя с "правомощията";

в) в ал. 3 думата "правоотношението" се заменя с "правомощията";

г) в ал. 4 думата "освобождаване" се заменя с "прекратяване на правомощията";

д) в ал. 5 думата "правоотношението" се заменя с "правомощията".

11. В чл. 13:

а) в ал. 1 т. 1 - 5 и т. 12 се отменят;

б) в ал. 3 в началото думите "Решенията на Комисията по ал. 1, т. 4 и" се заличават.

12. В чл. 14, ал. 1 т. 7 и 9 се отменят.

13. В чл. 15:

а) в ал. 1 т. 2 се отменя;

б) алинея 3 се отменя.

14. В чл. 16 ал. 2 се отменя.

15. В чл. 17 ал. 3 се отменя.

16. В чл. 19, ал. 1 думите "и 2" се заличават.

17. В чл. 20 думите "и 2" се заличават.

18. В чл. 22:

а) в ал. 3 думите "и 2" се заличават;

б) в ал. 4 думите "и 2" се заличават.

19. В чл. 24:

а) в ал. 1 след думите "органите на Комисията" се добавя "Комисията за противодействие на корупцията";

б) в ал. 2 след думата "съвет" се добавя "Комисията за противодействие на корупцията".

20. В чл. 26, ал. 1 думите "и 2" се заличават.

21. Член 27 се отменя.

22. В чл. 28, ал. 1 думите "и 2" се заличават.

23. В чл. 29 ал. 2 се отменя.

24. Глава четвърта с чл. 30 - 34 се отменя.

25. Глава пета с чл. 35 - 46 се отменя.

26. Глава шеста с чл. 47 и 48 се отменя.

27. Глава седма с чл. 49 - 51 се отменя.

28. Глава осма с чл. 52 - 81 се отменя.

29. Глава девета с чл. 82 - 106 се отменя.

30. В чл. 108:

а) в ал. 5 думите "установено несъответствие в размер не по-малко от 20 000 лв. в случаите по чл. 46, ал. 4 и 5 и чл. 106, ал. 2, т. 2" се заменят с "уведомяване за констатирано несъответствие от Комисията за противодействие на корупцията в случаите по чл. 61, ал. 4 във връзка с чл. 109, ал. 2, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията";

б) в ал. 6 думите "чл. 35, ал. 1, т. 2 или 4" се заменят с "чл. 49, ал. 1, т. 2 или 4 от Закона за противодействие на корупцията".

31. Член 169 се отменя.

32. Член 171 се отменя.
33. Член 172 се отменя.
34. Член 173 се отменя.
35. Член 174 се отменя.
36. Член 176 се отменя.
37. В чл. 177 ал. 2 се отменя.
38. В допълнителните разпоредби § 2 се отменя.

§ 4. Задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52.

§ 5. (1) Неприклучилите до влизането в сила на този закон проверки и производства пред съда във връзка с отменени разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, както и производства по установяване на конфликт на интереси и налагане на административни наказания, се довършват по досегашния ред от Комисията.

(2) Процесуалното представителство по висящи спорове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се осъществява от председателя на Комисията.

(3) Всички неприклучили производства по налагане на административни наказания се довършват по досегашния ред от Комисията за противодействие на корупцията, с изключение на производствата по чл. 118 от досегашния Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които се довършват по досегашния ред от Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

§ 6. (1) Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се преименува на Комисия за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(2) Комисията приема комплексна методология за превенция и предотвратяване на корупцията в тримесечен срок от конституирането си.

(3) Утвърдените съгласно чл. 35, ал. 3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество образци на декларации продължават да се използват до утвърждаване на нови от органите по чл. 49, ал. 3.

(4) Трудовите и служебните правоотношения на служителите на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които досега са осъществявали дейности по досегашния чл. 13, ал. 1, т. 1, 2, 3, 4, 5 и 12 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество преминават към Комисията за противодействие на корупцията по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител.

(5) Трудовите и служебните правоотношения на служителите на досегашната Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, които при влизането в сила на закона са осъществявали дейности по чл. 13, ал. 1, т. 6 - 11 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество преминават към Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество при условията и по реда на чл. 123 от Кодекса на труда и чл. 87а от Закона за държавния служител.

(6) В Комисията за противодействие на корупцията преминава съответстващата част от общата администрация на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, необходима за осъществяване на функциите ѝ. До избора на нови членове на Комисията за противодействие на корупцията, орган по назначаването е досегашният изпълняващ длъжността председател на Комисията за противодействие на

корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Разделението на служителите в общата администрация до избора на членове на Комисията за противодействие на корупцията се осъществява с акт на досегашния изпълняващ длъжността председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(7) Служител на дирекцията по глава девета от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, който е избран за член на Комисията, след изтичане на мандата се възстановява на заеманата преди избора длъжност.

(8) Когато служител изпълнява едновременно функции по ал. 4 и 5, неговото преминаване се урежда по споразумение между председателите на Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(9) Стажът, придобит по служебно или трудово правоотношение с Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, се зачита за работа при един и същ работодател, съответно орган по назначаването, включително при изплащане на дължимите обезщетения при прекратяване на правоотношенията с Комисията.

(10) Активите, информационният ресурс, пасивите, архивът, првата и задълженията на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се прехвърлят на Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество съответно на осъществяваните от тях функции. В едномесечен срок от избора на членове на Комисията за противодействие на корупцията председателите на двете комисии подписват приемно-предавателни протоколи.

(11) При отказ на служителя да заеме предложената му длъжност съответното правоотношение се прекратява без предизвестие. Отказът се удостоверява писмено от служителя. В случай че служителят откаже да го удостовери писмено, това обстоятелство се удостоверява с подписите на двама свидетели.

(12) До 12 месеца от преназначаването лицата по ал. 4 и 5 преминават проверка за почтеност, като непреназначаването на проверка за почтеност е основание за освобождаване от длъжност.

(13) До влизането в сила на предвидените в този закон правилници служителите на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват служебните си задължения съобразно действащия правилник на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и другите вътрешни актове, приети от тази комисия, доколкото не противоречат на този закон.

(14) Служителите на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество се преназначават в Комисията без срок на изпитване, освен служителите, които са със срок на изпитване.

(15) Комисията изгражда единната система за електронни декларации по чл. 49, ал. 5 в срок 18 месеца от влизането в сила на закона.

§ 7. (1) В тримесечен срок от влизането в сила на закона Народното събрание избира членовете на Комисията за противодействие на корупцията.

(2) До избирането на състав на Комисията за противодействие на корупцията, заварените при влизането в сила на закона членове на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълняват функциите на членове на съответните комисии, като след избора на нови членове продължават мандата си като членове на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество.

(3) Правилникът по чл. 37, ал. 1 се приема в едномесечен срок от избора по ал. 1.

(4) До избирането на нови членове на Комисията за противодействие на корупцията досегашният изпълняващ длъжността председател на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество изпълнява функциите по чл. 14,

ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и чл. 12, ал. 1 от действащия Правилник за устройството и дейността на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и на нейната администрация (обн., ДВ, бр. 55 от 2018 г.; изм., бр. 89 от 2018 г.) и другите вътрешни актове, приети от тази комисия, доколкото същите не противоречат на този закон, както и на възложител по Закона за обществените поръчки.

§ 8. Законът се прилага и по отношение на имущество, придобито незаконно преди влизането му в сила.

§ 9. (В сила от 01.03.2024 г.) В Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г., бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. - бр. 87 от 2018 г.; изм., бр. 96 от 2018 г., бр. 7, 16 и 83 от 2019 г., бр. 98, 103 и 110 от 2020 г., бр. 9, 16 и 20 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 41 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 13 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 85 от 2021 г.; изм., бр. 32 и 62 от 2022 г. и бр. 69 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 35, ал. 3 т. 5 се изменя така:

"5. членовете на Комисията за противодействие на корупцията и на Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество и Националното бюро за контрол на специалните разузнавателни средства;"

2. В чл. 52, ал. 1 т. 2 и 3 се изменят така:

"2. служителите от Министерството на вътрешните работи, назначени на длъжност "разследващ полицай", служителите от Агенция "Митници", назначени на длъжност "разследващ митнически инспектор" и служителите от Комисията за противодействие на корупцията, назначени на длъжност "разследващ инспектор";

3. полицейските органи в Министерството на вътрешните работи, митническите органи в Агенция "Митници" и органите в Комисията за противодействие на корупцията - в случаите, предвидени в този кодекс."

3. В чл. 71 ал. 4 се изменя така:

"(4) Принудителното довеждане се извършва от службите на Министерството на правосъдието, а в случаите, когато е постановено от разследващ полицай, от разследващ митнически инспектор или от разследващ инспектор - от службите на Министерството на вътрешните работи."

4. Член 72а се изменя така:

"Управление на обезпечено имущество

Чл. 72а. Имуществото, обезпечено по реда на чл. 72 с цел конфискация или отнемане на вещи в полза на държавата, се управлява и пази по реда на Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество."

5. В чл. 194:

а) в ал. 1:

аа) точка 2 се изменя така:

"2. извън случаите по ал. 6, за престъпления, извършени от лица с имунитет, с изключение на съдии, прокурори и следователи, от членове на Министерския съвет или от държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи или по чл. 43, ал. 1, т. 1 от Закона за Държавна агенция "Национална сигурност", както и от служители на Агенция "Митници" в качеството им на разследващи органи, както и от служителите от Комисията за противодействие на корупцията;"

бб) точка 2а се отменя;

б) създава се нова ал. 6:

"(6) За престъпления по чл. 201, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1, чл. 219, ал. 3 и 4, чл. 220, 224, 225б, 225в, 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 282, 282а, 283, 283а, 283б, чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 2, чл. 301, 302, 302а, 304, 304а, 304б, 305, 305а, 307 и чл. 387, ал. 3 от Наказателния кодекс, както и всяко едно друго престъпление, извършено във връзка с изброените по-горе, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, разследването се извършва от разследващи инспектори от Комисията за противодействие на корупцията, освен когато в извършване на престъплението е участвал служител от Комисията за противодействие на корупцията, като чл. 194, ал. 1, т. 4 не се прилага.";

в) създава се нова ал. 7:

"(7) Служителите на Комисията за противодействие на корупцията могат да извършват действията по чл. 212, ал. 2 в случаите на престъпления по чл. 201, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1, чл. 219, ал. 3 и 4, чл. 220, 224, 225б, 225в, 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 282, 282а, 283, 283а, 283б, чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 2, чл. 301, 302, 302а, 304, 304а, 304б, 305, 305а, 307 и чл. 387, ал. 3 от Наказателния кодекс, както и всяко едно друго престъпление, извършено във връзка с изброените по-горе, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, както и действия по разследването, възложени им от разследващ инспектор от Комисията за противодействие на корупцията."

6. В чл. 196, ал. 1, т. 6 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

7. Създава се чл. 213б:

"Обжалване на отказ на прокурора да образува досъдебно производство по искане на Комисията за противодействие на корупцията

Чл. 213б. (1) Когато прокурорът откаже да образува наказателно производство за престъпление по чл. 201, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1, чл. 219, ал. 3 и 4, чл. 220, 224, 225б, 225в, 254а, чл. 254б, ал. 2, чл. 282, 282а, 283, 283а, 283б, чл. 294, ал. 4 във връзка с ал. 2, чл. 301, 302, 302а, 304, 304а, 304б, 305, 305а, 307 и чл. 387, ал. 3 от Наказателния кодекс, както и всяко едно друго престъпление, извършено във връзка с изброените по-горе, извършени от лицата по чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията, препис от постановлението за отказ се изпраща на Комисията за противодействие на корупцията, която може да обжалва постановлението пред съответния първоинстанционен съд в 14-дневен срок от получаването на преписа.

(2) Съдът разглежда делото еднолично в закрито заседание не по-късно от един месец от постъпване на делото, като се произнася по обосноваването и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство.

(3) При отмяна на постановлението съдът може да дава само мотивирани указания относно прилагането на закона, без да се засяга вътрешното убеждение на прокурора.

(4) При отмяна на постановлението съдът указва какви действия за установяване или проверка на какви факти следва да се извършат.

(5) Определението по ал. 3 може да се обжалва и протестира пред съответния въззивен съд в седемдневен срок от съобщаването му.

(6) Въззивният съд се произнася в състав от трима съдии в закрито заседание с определение, което е окончателно."

8. В чл. 215, ал. 1 и 2 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

9. В чл. 245, ал. 1 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на

незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 10. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г., бр. 26, 38, 40, 82, 94 и 99 от 2012 г., бр. 52, 98, 106 и 109 от 2013 г., бр. 1 от 2014 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2014 г. - бр. 14 от 2014 г.; изм., бр. 18, 40, 53 и 105 от 2014 г., бр. 12, 14, 60, 61 и 94 от 2015 г., бр. 13, 42, 58, 62, 97 и 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 85, 86, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 27, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 64, 83, 96 и 102 от 2019 г., бр. 18, 34, 69, 104 и 105 от 2020 г., бр. 25, 56, 100 и 102 от 2022 г. и бр. 8, 66 и 80 от 2023 г.) в чл. 74, ал. 1, т. 3 думите "председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество или оправомощени от него длъжностни лица или директорите на териториалните дирекции на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "председателя на Комисията за противодействие на корупцията или оправомощени от него длъжностни лица".

§ 11. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16 и 25 от 2022 г. и бр. 66 и 68 от 2023 г.) в чл. 150, ал. 1 т. 2а се изменя така:

"2а. пред Комисията за противодействие на корупцията по установения в закона ред;"

§ 12. В Кодекса на труда (обн., ДВ, бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. - бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. - бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., бр. 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г., бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г., бр. 85, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 30, 42, 59, 77, 91 и 92 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 13, 28, 44, 64, 104, 107 и 109 от 2020 г., бр. 25, 51, 58, 62 и 104 от 2022 г. и бр. 11, 14 и 66 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 107а, ал. 5:

а) в изречение първо думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията";

б) в изречение трето думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 330, ал. 2, т. 9 и 11 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 13. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на

Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г., бр. 7, 21, 38, 40, 44, 58, 81, 89, 94 и 99 от 2012 г., бр. 15, 20, 70, 98, 104, 106, 109 и 111 от 2013 г., бр. 1, 18, 27, 35, 53 и 107 от 2014 г., бр. 12, 14, 22, 54, 61, 79, 95, 98 и 102 от 2015 г., бр. 62, 95, 98 и 105 от 2016 г., бр. 62, 92, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 17, 30, 46, 53, 64, 77, 88, 98, 102 и 105 от 2018 г., бр. 12, 35, 83, 94 и 99 от 2019 г., бр. 26, 28, 51, 64, 69, 103 и 109 от 2020 г., бр. 12, 19, 21 и 77 от 2021 г., бр. 16, 18, 25, 51, 58 и 62 от 2022 г. и бр. 8, 53 и 66 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 37, ал. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 69, ал. 2 думите "държавните служители по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "държавните служители по чл. 15, ал. 3, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 14. В Закона за администрацията (обн., ДВ, бр. 130 от 1998 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 8 от 1999 г.; изм., бр. 67 от 1999 г., бр. 64 и 81 от 2000 г., бр. 99 от 2001 г.; попр., бр. 101 от 2001 г.; изм., бр. 95 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30, 69 и 102 от 2006 г., бр. 46 и 78 от 2007 г., бр. 43 и 94 от 2008 г., бр. 35 и 42 от 2009 г., бр. 24 и 97 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г., бр. 15 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 17 от 2013 г., бр. 19 и 27 от 2014 г., бр. 60 и 96 от 2015 г., бр. 50, 57 и 98 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 21 от 2020 г. и бр. 53 и 80 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 19а, ал. 3 думите "чл. 36, ал. 3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 50, ал. 3 от Закона за противодействие на корупцията", а думите "по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "по реда на Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 46, ал. 4, т. 7 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 46а, ал. 2, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 15. В Закона за безопасно използване на ядрената енергия (обн., ДВ, бр. 63 от 2002 г.; изм., бр. 120 от 2002 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 76, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 11 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 67 от 2008 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 80, 87, 88 и 97 от 2010 г., бр. 26 от 2011 г., бр. 38 и 82 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 58, 99, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2020 г. и бр. 102 от 2022 г.) в чл. 7, ал. 1, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 16. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; изм., бр. 49 и 153 от 1998 г., бр. 20 и 54 от 1999 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 и 39 от 2005 г., бр. 37, 59 и 108 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 24, 42 и 44 от 2009 г., бр. 97 и 101 от 2010 г., бр. 48 и 62 от 2015 г., бр. 51 и 59 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 106 от 2018 г., бр. 37 и 83 от 2019 г., бр. 13 и 14 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г. и бр. 25 и 104 от 2022 г.) в чл. 12, ал. 9 в изречение първо думите "чл. 35, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49, ал. 1, т. 3 от Закона за противодействие на корупцията", а в изречение второ думите "чл. 63, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 81, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 17. В Закона за Българската телеграфна агенция (обн., ДВ, бр. 99 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 78 от 2012 г.; изм., бр. 15 от 2013 г., бр. 19 от 2014 г., бр. 74 и 79 от 2015 г., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 20 от 2021 г.) в чл. 14, ал. 2, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно"

придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 18. В Закона за военното разузнаване (обн., ДВ, бр. 88 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 88 от 2018 г., бр. 17 и 71 от 2019 г., бр. 38 и 69 от 2020 г. и бр. 23 от 2021 г.) в чл. 24, ал. 6, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 19. В Закона за гарантиране на влоговете в банките (обн., ДВ, бр. 62 от 2015 г.; изм., бр. 96 и 102 от 2015 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 20 и 27 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 12 и 19 от 2021 г. и бр. 16 от 2022 г.) в чл. 6, ал. 1, т. 8 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 20. В Закона за движението по пътищата (обн., ДВ, бр. 20 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 43 и 76 от 2002 г., бр. 16 и 22 от 2003 г., бр. 6, 70, 85 и 115 от 2004 г., бр. 79, 92, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 61, 64, 80, 82, 85 и 102 от 2006 г., бр. 22, 51, 97 и 109 от 2007 г., бр. 36, 43, 69, 88 и 102 от 2008 г., бр. 74, 75, 82 и 93 от 2009 г., бр. 54, 98 и 100 от 2010 г., бр. 10, 19, 39 и 48 от 2011 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 20 от 2012 г.; изм., бр. 47, 53, 54, 60 и 75 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 19, 37, 79, 92, 95, 101 и 102 от 2015 г., бр. 13, 50, 81, 86, 98 и 101 от 2016 г., бр. 9, 11, 54, 58, 77 и 97 от 2017 г., бр. 2, 7, 17, 55, 59, 62, 77, 86 и 105 от 2018 г., бр. 13, 17 и 60 от 2019 г., бр. 51, 60, 69, 71, 104 и 109 от 2020 г., бр. 18 и 23 от 2021 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 26 от 2021 г., изм., бр. 80 от 2021 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 84 от 2021 г.; изм., бр. 102 от 2022 г., бр. 14 от 2023 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2023 г. - бр. 59 от 2023 г.; изм., бр. 65 и 66 от 2023 г.) в чл. 91, ал. 3 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 21. В Закона за дипломатическата служба (обн., ДВ, бр. 78 от 2007 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 и 100 от 2010 г., бр. 69 от 2011 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 95 от 2011 г.; изм., бр. 15 и 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г. и бр. 7 и 30 от 2018 г.) в чл. 31, ал. 2, т. 3 думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 22. В Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (обн., ДВ, бр. 102 от 2006 г.; изм., бр. 41, 57 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 25, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 18, 54 и 97 от 2010 г., бр. 23, 32 и 48 от 2011 г., бр. 25, 38, 87 и 103 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 79 от 2015 г., бр. 71 от 2016 г., бр. 13 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 17 и 79 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г. и бр. 23 от 2021 г.) в чл. 5, ал. 7, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 23. В Закона за Държавна агенция "Национална сигурност" (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 24 и 61 от 2015 г., бр. 15, 101, 103 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7, 27, 55, 56 и 88 от 2018 г., бр. 7, 17, 94 и 99 от 2019 г., бр. 51 от 2020 г. и бр. 67 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 54 ал. 8 се изменя така:

"(8) Конкурс за назначаване на държавна служба в агенцията не се провежда за лица, които са държавни служители в Министерството на вътрешните работи, в Министерството на отбраната, в службите за сигурност, в службите за обществен ред, както и за служителите по чл. 15, ал. 3, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията, ако отговарят на изискванията за постъпване на държавна служба в агенцията и след писмено съгласие на председателя на агенцията и ръководителя на съответното министерство или служба."

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 4 думите "чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 6, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията";

б) в т. 5 думите "§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията".

§ 24. В Закона за Държавна агенция "Разузнаване" (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм., бр. 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 17 от 2019 г. и бр. 51 и 69 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 16, ал. 1, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 47:

а) в ал. 1 думите "чл. 35, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за противодействие на корупцията";

б) в ал. 2 думите "чл. 35, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49, ал. 1, т. 3 и 4 от Закона за противодействие на корупцията";

в) в ал. 3 думите "чл. 35, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49, ал. 1, т. 1 и 3 от Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 101, ал. 1, т. 14 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 25. В Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. - бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 14, 24, 54 и 98 от 2015 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2016 г. - бр. 38 от 2016 г.; изм., бр. 57, 81 и 105 от 2016 г., бр. 86 и 103 от 2017 г., бр. 7, 30, 38, 77 и 103 от 2018 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 23 от 2019 г.; изм., бр. 79 и 100 от 2019 г. и бр. 13, 28, 44, 104, 107 и 109 от 2020 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 29 в изречение първо думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията", а в изречение второ думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 107, ал. 1, т. 8 и 11 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 26. В Закона за електронните съобщения (обн., ДВ, бр. 41 от 2007 г.; изм., бр. 109 от 2007 г., бр. 36, 43 и 69 от 2008 г., бр. 17, 35, 37 и 42 от 2009 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 45 от 2009 г.; изм., бр. 82, 89 и 93 от 2009 г., бр. 12, 17, 27 и 97 от 2010 г., бр. 105 от 2011 г., бр. 38, 44 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27, 28, 52, 66 и 70 от 2013 г., бр. 11, 53, 61 и 98 от

2014 г., бр. 14 от 2015 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2015 г. - бр. 23 от 2015 г.; изм., бр. 24, 29, 61 и 79 от 2015 г., бр. 50, 95, 97 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 101 от 2017 г., бр. 7, 21, 28, 77 и 94 от 2018 г., бр. 17, 47, 74, 94 и 100 от 2019 г., бр. 28, 51, 62, 69; Решение № 15 на Конституционния съд от 2020 г.; изм., бр. 105 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 15 и 32 от 2022 г. и бр. 58 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 24, ал. 1, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 26, ал. 1 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 251б, ал. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

4. В чл. 251в, ал. 1, т. 5 думите "дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "дирекцията, осъществяваща оперативно-издирвателна дейност и разследване в Комисията за противодействие на корупцията".

§ 27. В Закона за енергетиката (обн., ДВ, бр. 107 от 2003 г.; изм., бр. 18 от 2004 г., бр. 18 и 95 от 2005 г., бр. 30, 65 и 74 от 2006 г., бр. 49, 55 и 59 от 2007 г., бр. 36, 43 и 98 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 82 и 103 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 35 и 47 от 2011 г., бр. 38, 54 и 82 от 2012 г., бр. 15, 20, 23, 59 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 17, 35, 48 и 56 от 2015 г., бр. 42, 47 и 105 от 2016 г., бр. 51, 58, 102 и 103 от 2017 г., бр. 7, 38, 57, 64, 77, 83, 91 и 103 от 2018 г., бр. 17, 41 и 79 от 2019 г., бр. 25, 38 и 57 от 2020 г., бр. 9 и 21 от 2021 г., бр. 8, 9, 99 и 102 от 2022 г. и бр. 11 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 12, ал. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 12б, ал. 1, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 16, ал. 5 думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 28. В Закона за задължителното депозирание на печатни и други произведения и за обявяване на разпространителите и доставчиците на медийни услуги (обн., ДВ, бр. 108 от 2000 г.; изм., бр. 28, 88 и 94 от 2005 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 87 и 101 от 2010 г., бр. 94 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 31 от 2022 г. и бр. 56 и 66 от 2023 г.) в § 1, т. 15 от допълнителната разпоредба думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 29. В Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1999 г.; изм., бр. 1 от 2000 г.; попр., бр. 34 от 2001 г.; изм., бр. 75 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 28, 74, 93, 99 и 103 от 2005 г., бр. 21, 41 и 106 от 2006 г., бр. 84 от 2007 г., бр. 19, 42 и 74 от 2009 г., бр. 13, 50 и 97 от 2010 г., бр. 25 и 54 от 2011 г., бр. 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 16 от 2016 г., бр. 7, 28, 88, 94 и 103 от 2018 г., бр. 47 и 100 от 2019 г., бр. 26, 44 и 52 от 2020 г., бр. 18 от 2022 г. и бр. 56 от 2023 г.) в чл. 26, ал. 5, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 30. В Закона за защита на класифицираната информация (обн., ДВ, бр. 45 от 2002 г.; попр., бр. 5 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 52, 55 и 89 от 2004 г., бр. 17 и 82 от 2006 г., бр. 46, 57, 95 и 109 от 2007 г., бр. 36, 66, 69 и 109 от 2008 г., бр. 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16 и 88 от 2010 г., бр. 23, 48 и 80 от 2011 г., бр. 44 и 103 от 2012 г., бр. 52 и 70 от 2013 г., бр. 49 и 53 от 2014 г., бр. 14, 61 и 79 от 2015 г., бр. 28 от 2016 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2016 г. - бр. 49 от 2016 г.; изм., бр. 62, 71 и 81 от 2016 г., бр. 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 44, 77 и 88 от

2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 60, 69 и 105 от 2020 г., бр. 80 от 2021 г. и бр. 62 от 2022 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 39, ал. 1 се създава т. 9:

"9. членовете на Комисията за противодействие на корупцията."

2. В § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби думите "органите по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 31. В Закона за защита на конкуренцията (обн., ДВ, бр. 102 от 2008 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 54 и 97 от 2010 г., бр. 73 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 56 от 2015 г., бр. 2, 7 и 77 от 2018 г., бр. 17 и 28 от 2019 г. и бр. 17 от 2021 г.) в чл. 5, ал. 1, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 32. В Закона за защита на личните данни (обн., ДВ, бр. 1 от 2002 г.; изм., бр. 70 и 93 от 2004 г., бр. 43 и 103 от 2005 г., бр. 30 и 91 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 94 и 97 от 2010 г., бр. 39, 81 и 105 от 2011 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 93 от 2019 г.; изм., бр. 11 от 2023 г.) в чл. 8, ал. 4, т. 2, буква "д" думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 33. В Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г., бр. 15, 27 и 30 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 14, 57, 60 и 102 от 2015 г., бр. 59 и 74 от 2016 г., бр. 8, 58 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 37 от 2018 г., бр. 17, 45 и 100 от 2019 г., бр. 13 и 52 от 2020 г., бр. 20 и 23 от 2021 г. и бр. 20 от 2022 г.) навсякъде в чл. 165 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 34. В Закона за защита от дискриминация (обн., ДВ, бр. 86 от 2003 г.; изм., бр. 70 от 2004 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 59 и 100 от 2007 г., бр. 69 и 108 от 2008 г., бр. 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 23 и 39 от 2011 г., бр. 38 и 58 от 2012 г., бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 26 от 2015 г., бр. 33 и 105 от 2016 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 44, ал. 1, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 35. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г., Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 26 от 2007 г., изм., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г., бр. 38, 60, 94, 101 и 102 от 2012 г., бр. 4, 15, 20, 23 и 106 от 2013 г., бр. 1, 18, 35, 53, 54 и 107 от 2014 г., бр. 12, 48, 54, 61, 72, 79, 98 и 102 от 2015 г., Решение № 3 на Конституционния съд от 2016 г. - бр. 20 от 2016 г., изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 85, 101 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 30, 40, 77, 92, 102 и 105 от 2018 г., бр. 24, 99 и 101 от 2019 г., бр. 54, 67 и 103 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 18, 32 и 62 от 2022 г. и бр. 8, 13, 64 и 66 от 2023 г.) в чл. 19, ал. 4, т. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 36. В Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (обн., ДВ, бр. 25 от 2009 г.; изм., бр. 74 и 82 от 2009 г., бр. 32 и 73 от 2010 г., бр. 81 от 2011 г., бр. 103 от 2012 г.,

бр. 15 и 68 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 42 и 79 от 2015 г., бр. 32 и 81 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г., бр. 7, 16, 17, 64 и 100 от 2019 г., бр. 105 от 2020 г. и бр. 24 от 2022 г.) в чл. 13, ал. 3, т. 8 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 37. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31, 67 и 112 от 2003 г., бр. 85 от 2004 г., бр. 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 56, 59 и 84 от 2006 г., бр. 52, 97 и 109 от 2007 г., бр. 67 от 2008 г., бр. 24 и 42 от 2009 г., бр. 43 и 97 от 2010 г., бр. 77 от 2011 г., бр. 21, 38, 60, 102 и 103 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 34, 62 и 102 от 2015 г., бр. 42 и 76 от 2016 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2017 г. - бр. 57 от 2017 г.; изм., бр. 62, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 12, 17, 42, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г. и бр. 8, 60 и 65 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 6, ал. 2, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 20:

а) в ал. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията";

б) в ал. 5 думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 25, ал. 1 т. 3 се изменя така:

"3. на Комисията за противодействие на корупцията или на нейните органи;"

§ 38. В Закона за концесиите (обн., ДВ, бр. 96 от 2017 г.; изм., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25, 60 и 79 от 2019 г., бр. 17 от 2021 г. и бр. 8 и 67 от 2023 г.) в § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 39. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 105 от 2006 г., бр. 52, 59 и 109 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 44, 93 и 95 от 2009 г., бр. 94 и 101 от 2010 г., бр. 77 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 44 от 2012 г., бр. 52, 70 и 109 от 2013 г., бр. 22, 27, 35 и 53 от 2014 г., бр. 14, 22, 50, 62 и 94 от 2015 г., бр. 33, 59, 62, 81, 95 и 98 от 2016 г., бр. 63, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 16, 20, 22, 51, 77, 98 и 106 от 2018 г., бр. 37, 42, 83, 94 и 96 от 2019 г., бр. 11, 13, 14, 18 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г., бр. 25 и 51 от 2022 г. и бр. 65 и 66 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 62, ал. 6 т. 4 се изменя така:

"4. Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество;"

2. Навсякъде думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 40. В Закона за културното наследство (обн., ДВ, бр. 19 от 2009 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2009 г. - бр. 80 от 2009 г.; изм., бр. 92 и 93 от 2009 г., бр. 101 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 15, 38, 45, 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 16, 52 и 74 от 2016 г., бр. 96 от 2017 г., бр. 7, 77, 89 и 98 от 2018 г., бр. 1 и 62 от 2019 г., бр. 21 и 44 от 2020 г. и бр. 17 от 2021 г.) в чл. 195, ал. 9 думите "Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Законът за противодействие на корупцията".

§ 41. В Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина (обн., ДВ, бр. 31 от 2007 г.; изм., бр. 19 от 2008 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2008 г. - бр. 65 от 2008 г.; изм., бр. 71 от 2008 г., бр. 10, 23, 41, 88 и 102 от 2009 г., бр. 59 и 98 от 2010 г., бр. 9, 12, 60 и 61 от 2011 г., бр. 38, 60 и 102 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1 и 18 от 2014 г.; Решение № 1 на

Конституционния съд от 2015 г. - бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 48 от 2015 г., бр. 43 от 2016 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 84, 91 и 102 от 2018 г., бр. 17 и 64 от 2019 г., бр. 17, 52, 67, 103 и 105 от 2020 г. и бр. 62 от 2022 г.) в § 1, т. 25а от допълнителните разпоредби думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 42. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 27 от 2018 г.; изм., бр. 94 от 2018 г., бр. 17, 34, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 18 и 69 от 2020 г., бр. 7, 17 и 21 от 2021 г., бр. 25 и 32 от 2022 г. и бр. 60 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 71, ал. 1 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

2. В чл. 75, ал. 1, 2 и 4 думите "дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

3. В чл. 96, ал. 3 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

4. В чл. 115, ал. 6 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 43. В Закона за мерките срещу финансирането на тероризма (обн., ДВ, бр. 16 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 59 от 2006 г., бр. 92 и 109 от 2007 г., бр. 28 и 36 от 2008 г., бр. 33 и 57 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 27 и 81 от 2016 г., бр. 7 и 27 от 2018 г., бр. 42 и 94 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 60 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 3, ал. 2 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

2. В чл. 4а думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

3. В чл. 96, ал. 2 и 4 думите "дирекцията по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 44. В Закона за местното самоуправление и местната администрация (обн., ДВ, бр. 77 от 1991 г.; изм., бр. 24, 49 и 65 от 1995 г., бр. 90 от 1996 г., бр. 122 от 1997 г., бр. 33, 130 и 154 от 1998 г., бр. 67 и 69 от 1999 г., бр. 26 и 85 от 2000 г., бр. 1 от 2001 г., бр. 28, 45 и 119 от 2002 г., бр. 69 от 2003 г., бр. 19 и 34 от 2005 г., бр. 30 и 69 от 2006 г., бр. 61 и 63 от 2007 г., бр. 54 и 108 от 2008 г., бр. 6, 14, 35, 42 и 44 от 2009 г., бр. 15 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 32 от 2011 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 36 от 2011 г.; изм., бр. 57 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 1, 19 и 53 от 2014 г., бр. 39, 43 и 51 от 2016 г., бр. 9, 99 и 103 от 2017 г., бр. 7, 21, 24 и 47 от 2018 г., бр. 79 от 2019 г., бр. 44, 70 и 107 от 2020 г. и бр. 9 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15, ал. 3 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 24, ал. 3, т. 3 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 30, ал. 4, т. 11 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

4. В чл. 34:

а) в ал. 5, т. 3 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията";

б) в ал. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

5. В чл. 42, ал. 1, т. 11 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 45. В Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм., бр. 98 и 107 от 2014 г., бр. 14, 24, 56 и 61 от 2015 г., бр. 81, 97, 98 и 103 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2017 г. - бр. 26 от 2017 г.; изм., бр. 58, 97 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 10 от 2018 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2018 г. - бр. 48 от 2018 г.; изм., бр. 55 и 77 от 2018 г., бр. 7, 17, 34 и 58 от 2019 г., бр. 60 и 85 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г., бр. 22, 56 и 62 от 2022 г. и бр. 48 и 67 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 36, ал. 6, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 154, ал. 1 и 3 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

3. В чл. 160, ал. 1 и навсякъде в ал. 3 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

4. В чл. 226, ал. 1, т. 14 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

5. В § 1, т. 19 от допълнителните разпоредби думите "§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията".

§ 46. В Закона за митниците (обн., ДВ, бр. 15 от 1998 г.; изм., бр. 89 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 83 от 1999 г., бр. 63 от 2000 г., бр. 110 от 2001 г., бр. 76 от 2002 г., бр. 37 и 95 от 2003 г., бр. 38 от 2004 г., бр. 45, 86, 91 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 105 от 2006 г., бр. 59 и 109 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 44 и 95 от 2009 г., бр. 54, 55, 73 и 94 от 2010 г., бр. 82 от 2011 г., бр. 38 и 54 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 42 и 60 от 2015 г., бр. 58, 75 и 98 от 2016 г., бр. 99 и 103 от 2017 г., бр. 24, 80, 98 и 105 от 2018 г., бр. 7 и 17 от 2019 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 32 от 2019 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 75 от 2019 г.; изм., бр. 100 и 102 от 2019 г., бр. 14 от 2020 г. и бр. 62 от 2022 г.) в чл. 10, ал. 6 думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество в сроковете, при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията в сроковете, при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията".

§ 47. В Закона за народните читалища (обн., ДВ, бр. 89 от 1996 г.; изм., бр. 95 от 1997 г., бр. 90 от 1999 г., бр. 28 и 94 от 2005 г., бр. 108 от 2006 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 47 и 97 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 74 от 2016 г., бр. 102 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 28 и 104 от 2020 г.) в чл. 19а думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 48. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г., бр. 38 и 94 от 2012 г., бр. 109 от 2013 г., бр. 60, 94 и 95 от 2015 г., бр. 58 и 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 38 от 2018 г., бр. 13, 94, 96 и 100 от 2019 г., бр. 38 и 105 от 2020 г., бр. 56 и 102 от 2022 г. и бр. 66 от 2023 г.) в чл. 9, ал. 3, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 49. В Закона за националната акредитация на органи за оценяване на съответствието (обн., ДВ, бр. 100 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 41

и 97 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 43 от 2016 г. и бр. 7 от 2018 г.) в чл. 10а, ал. 2, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 50. В Закона за Националната служба за охрана (обн., ДВ, бр. 61 от 2015 г.; изм., бр. 103 от 2017 г., бр. 103 от 2018 г., бр. 17 и 99 от 2019 г. и бр. 69 и 104 от 2020 г.) навсякъде в закона думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 51. В Закона за националната стандартизация (обн., ДВ, бр. 88 от 2005 г.; изм., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 7 и 103 от 2018 г. и бр. 14 от 2021 г.) в чл. 16, ал. 2, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 52. В Закона за Националния дарителски фонд "13 века България" (обн., ДВ, бр. 12 от 2001 г.; изм., бр. 32 и 94 от 2005 г., бр. 113 от 2007 г., бр. 42 и 74 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 68 от 2013 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 100 от 2019 г.) в чл. 7, ал. 6, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 53. В Закона за нотариусите и нотариалната дейност (обн., ДВ, бр. 104 от 1996 г.; изм., бр. 117, 118 и 123 от 1997 г., бр. 24 от 1998 г., бр. 69 от 1999 г., бр. 18 от 2003 г., бр. 29 и 36 от 2004 г., бр. 19 и 43 от 2005 г., бр. 30, 39 и 41 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 50 и 69 от 2008 г., бр. 42, 47 и 82 от 2009 г., бр. 87 от 2010 г., бр. 32, 41 и 82 от 2011 г., бр. 38 и 95 от 2012 г., бр. 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 7 и 77 от 2018 г. и бр. 107 от 2020 г.) в чл. 25, ал. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за отнемане на незаконно придобитото имущество".

§ 54. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм., бр. 34 от 2016 г., бр. 63, 85, 96 и 102 от 2017 г., бр. 7, 15, 17, 24, 30, 49, 77, 80, 86, 102 и 105 от 2018 г., бр. 17, 83 и 102 от 2019 г., бр. 23 и 107 от 2020 г. и бр. 62 от 2022 г.) навсякъде думите "чл. 54 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 72 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 55. В Закона за ограничаване изменението на климата (обн., ДВ, бр. 22 от 2014 г.; изм., бр. 14, 17, 41 и 56 от 2015 г., бр. 47 от 2016 г., бр. 12, 58 и 85 от 2017 г., бр. 7 и 15 от 2018 г., бр. 25 от 2020 г., бр. 19 от 2021 г. и бр. 102 от 2022 г.) в чл. 54, ал. 5 думите "чл. 63, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 81, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 56. В Закона за омбудсмана (обн., ДВ, бр. 48 от 2003 г.; изм., бр. 30 и 68 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 29 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 7 и 20 от 2018 г. и бр. 11 от 2023 г.) в чл. 15, ал. 1, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 57. В Закона за опазване на околната среда (обн., ДВ, бр. 91 от 2002 г.; попр., бр. 98 от 2002 г.; изм., бр. 86 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 74, 77, 88, 95 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 99, 102 и 105 от 2006 г., бр. 31, 41 и 89 от 2007 г., бр. 36, 52 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 32, 35, 47, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 46 и 61 от 2010 г., бр. 35 и 42 от 2011 г., бр. 32, 38, 53 и 82 от 2012 г., бр. 15, 27 и 66 от 2013 г., бр. 22 и 98 от 2014 г., бр. 62, 95, 96 и 101 от 2015 г., бр. 81 от 2016 г., бр. 12, 58, 76 и 96 от 2017 г., бр. 53, 77 и 98 от 2018 г., бр. 1, 17 и 24 от 2019 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 36 от 2019 г.; изм., бр. 79, 81 и 101 от 2019 г., бр. 21, 54 и 102 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г. и бр. 42, 96 и 102 от 2022 г.) в чл. 94, ал. 3 думите "Законът за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Законът за противодействие на корупцията".

§ 58. В Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите

изделия (обн., ДВ, бр. 73 от 2010 г.; изм., бр. 88 от 2010 г., бр. 26 и 43 от 2011 г., бр. 44 и 73 от 2012 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 14, 56, 79, 94 и 95 от 2015 г., бр. 47, 81 и 103 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 10 и 20 от 2018 г., бр. 37 от 2019 г., бр. 100 от 2020 г., бр. 80 от 2021 г. и бр. 102 от 2022 г.) навсякъде думите "служителите по чл. 16, ал. 2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "служителите по чл. 15, ал. 1, т. 1 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 59. В Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г., бр. 1 и 98 от 2014 г., бр. 14, 24, 61, 79 и 88 от 2015 г., бр. 13, 17, 50, 81, 98 и 103 от 2016 г., бр. 58, 85 и 103 от 2017 г., бр. 7, 77 и 98 от 2018 г., бр. 17, 42 и 94 от 2019 г., бр. 38, 69 и 109 от 2020 г., бр. 16 и 23 от 2021 г., бр. 15 и 62 от 2022 г. и бр. 14 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. Навсякъде в останалите текстове на закона думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. В § 1, т. 176 от допълнителните разпоредби думите "§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията".

§ 60. В Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (обн., ДВ, бр. 60 от 1988 г.; изм., бр. 59 от 1993 г., бр. 12 от 1996 г., бр. 67 от 1999 г., бр. 92 от 2000 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., бр. 43 от 2008 г., бр. 17 от 2009 г., бр. 38 и 98 от 2012 г., бр. 7 от 2018 г., бр. 94 от 2019 г. и бр. 48 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 2, ал. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

2. Член 2а се изменя така:

"Отговорност за дейност на Комисията за противодействие на корупцията

Чл. 2а. Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им."

§ 61. В Закона за пазарите на финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 15 от 2018 г.; попр., бр. 16 от 2018 г.; изм., бр. 24 и 98 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 12 и 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г. и бр. 8, 65 и 66 от 2023 г.) в чл. 91, ал. 2 т. 4 се изменя така:

"4. Комисията за противодействие на корупцията и Комисията за отнемане на незаконно придобитото имущество;"

§ 62. В Закона за правната помощ (обн., ДВ, бр. 79 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 17 и 30 от 2006 г., бр. 42 от 2009 г., бр. 32, 97 и 99 от 2010 г., бр. 9, 82 и 99 от 2011 г., бр. 82 от 2012 г., бр. 15 и 28 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 97 от 2016 г., бр. 13 и 63 от 2017 г., бр. 7, 56, 77 и 92 от 2018 г., бр. 24 и 101 от 2019 г., бр. 102 от 2022 г. и бр. 11 и 66 от 2023 г.) в чл. 14, ал. 1, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 63. В Закона за приватизация и следприватизационен контрол (обн., ДВ, бр. 28 от 2002 г.; изм., бр. 78 от 2002 г., бр. 20 и 31 от 2003 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2003 г. - бр. 39 от 2003 г.; изм., бр. 46 и 84 от 2003 г., бр. 55 и 115 от 2004 г., бр. 28, 39, 88, 94, 103 и 105 от 2005 г., бр. 36, 53, 72 и 105 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36, 65, 94, 98 и 110 от 2008 г., бр. 24, 42, 82 и 99 от 2009 г., бр. 18, 50, 89 и 97 от 2010 г., бр. 19 и 98 от 2011 г., бр. 20, 38, 54 и 60 от 2012 г., бр. 15, 23, 66 и 68 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 14, 34, 41 и 61 от 2015 г., бр. 13 и 60 от

2016 г., бр. 13, 58 и 96 от 2017 г., бр. 7, 8, 64 и 90 от 2018 г., бр. 56, 79 и 83 от 2019 г., бр. 14, 54 и 65 от 2020 г. и бр. 102 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 25, ал. 2 думите "§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията".

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 64. В Закона за признаване, изпълнение, постановяване и изпращане на актове за обезпечаване на имущество (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; изм., бр. 16 от 2018 г. и бр. 56 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 15а думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

2. В чл. 24, ал. 5 думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

3. В чл. 25, ал. 3 думите "за противодействие на корупцията и" се заличават.

§ 65. В Закона за професионалното образование и обучение (обн., ДВ, бр. 68 от 1999 г.; изм., бр. 1 и 108 от 2000 г., бр. 111 от 2001 г., бр. 103 и 120 от 2002 г., бр. 29 от 2003 г., бр. 28, 77 и 94 от 2005 г., бр. 30 и 62 от 2006 г.; попр., бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 13 и 26 от 2008 г., бр. 36 и 74 от 2009 г., бр. 50 и 97 от 2010 г., бр. 66, 68 и 70 от 2013 г., бр. 61, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 и 79 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 58 и 103 от 2017 г., бр. 7, 92 и 108 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 17 и 21 от 2020 г. и бр. 41 и 102 от 2022 г.) в чл. 45, ал. 7, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 66. В Закона за публичните предприятия (обн., ДВ, бр. 79 от 2019 г.; изм., бр. 100 от 2019 г., бр. 85 и 96 от 2020 г. и бр. 11 от 2021 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 20, ал. 1, т. 9 думата "висши" се заличава, а думите "чл. 6, ал. 1, т. 1 - 38 и 41 - 45 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 6, ал. 1, т. 1 - 35 и т. 38 и 39 от Закона за противодействие на корупцията".

2. В чл. 24, ал. 1, т. 7 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 67. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 и 94 от 2012 г., бр. 103 и 109 от 2013 г., бр. 34, 61, 62, 95 и 102 от 2015 г., бр. 33, 42, 62 и 76 от 2016 г., бр. 62, 91 и 95 от 2017 г., бр. 7, 15, 20, 24 и 77 от 2018 г., бр. 17, 83, 94 и 102 от 2019 г., бр. 26 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16, 25 и 51 от 2022 г. и бр. 8 и 65 от 2023 г.) в чл. 77ж, ал. 3, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 68. В Закона за радиото и телевизията (обн., ДВ, бр. 138 от 1998 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 1999 г. - бр. 60 от 1999 г.; изм., бр. 81 от 1999 г., бр. 79 от 2000 г., бр. 96 и 112 от 2001 г., бр. 77 и 120 от 2002 г., бр. 99 и 114 от 2003 г., бр. 99 и 115 от 2004 г., бр. 88, 93 и 105 от 2005 г., бр. 21, 34, 70, 80, 105 и 108 от 2006 г., бр. 10, 41, 53 и 113 от 2007 г., бр. 110 от 2008 г., бр. 14, 37, 42 и 99 от 2009 г., бр. 12, 47, 97, 99 и 101 от 2010 г., бр. 28, 99 и 105 от 2011 г., бр. 38 и 102 от 2012 г., бр. 15, 17 и 27 от 2013 г.; Решение № 8 на Конституционния съд от 2013 г. - бр. 91 от 2013 г.; изм., бр. 109 от 2013 г., бр. 19 и 107 от 2014 г., бр. 96 от 2015 г., бр. 46, 61, 98 и 103 от 2016 г., бр. 8, 63, 75, 92 и 99 от 2017 г., бр. 7, 27, 44, 77, 103 и 106 от 2018 г., бр. 100 от 2019 г., бр. 68, 104 и 109 от 2020 г., бр. 20 от 2021 г. и бр. 8 и 104 от 2022 г.) навсякъде думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество"

се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 69. В Закона за рибарството и аквакултурите (обн., ДВ, бр. 41 от 2001 г.; изм., бр. 88, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 65, 82, 96 и 108 от 2006 г., бр. 36, 43 и 71 от 2008 г., бр. 12, 32, 42, 80 и 82 от 2009 г., бр. 61 и 73 от 2010 г., бр. 8 и 19 от 2011 г., бр. 38, 59, 77 и 102 от 2012 г., бр. 15 и 109 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 12 и 102 от 2015 г., бр. 105 от 2016 г., бр. 58, 63, 92 и 103 от 2017 г., бр. 7, 17, 27, 55, 77, 91 и 98 от 2018 г., бр. 98 от 2019 г., бр. 52 от 2020 г. и бр. 102 от 2022 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 21в, ал. 2:

а) в т. 9 думите "§ 1, т. 15 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "§ 1, т. 9 от допълнителните разпоредби на Закона за противодействие на корупцията";

б) в т. 10 думите "чл. 68 или 69 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 86 и 87 от Закона за противодействие на корупцията".

2. Навсякъде в останалите текстове на закона думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 70. В Закона за Сметната палата (обн., ДВ, бр. 12 от 2015 г.; изм., бр. 98 от 2016 г., бр. 96, 99 и 103 от 2017 г. и бр. 7 от 2018 г.) навсякъде думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 71. В Закона за социално подпомагане (обн., ДВ, бр. 56 от 1998 г.; изм., бр. 45 и 120 от 2002 г., бр. 18, 30 и 105 от 2006 г., бр. 52 и 59 от 2007 г., бр. 58 от 2008 г., бр. 14, 41 и 74 от 2009 г., бр. 15 от 2010 г., бр. 9 и 51 от 2011 г., бр. 32 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 8 от 2016 г., бр. 85 от 2017 г., бр. 7, 17, 77, 91 и 105 от 2018 г., бр. 24 и 35 от 2019 г., бр. 71 от 2020 г. и бр. 102 от 2022 г.) в чл. 28, ал. 5, т. 6 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 72. В Закона за специалните разузнавателни средства (обн., ДВ, бр. 95 от 1997 г.; изм., бр. 70 от 1999 г., бр. 49 от 2000 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 86 от 2005 г., бр. 45 и 82 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 43 и 109 от 2008 г., бр. 88, 93 и 103 от 2009 г., бр. 32 и 88 от 2010 г., бр. 1 и 13 от 2011 г., бр. 44 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 111 от 2013 г., бр. 53 и 107 от 2014 г., бр. 14, 42, 56, 74 и 79 от 2015 г., бр. 39, 81 и 103 от 2016 г., бр. 63, 84 и 103 от 2017 г., бр. 7 и 56 от 2018 г., бр. 17 и 37 от 2019 г., бр. 69 от 2020 г., бр. 32 и 62 от 2022 г. и бр. 6 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13:

а) в ал. 1 т. 7 се изменя така:

"7. специализирана дирекция "Противодействие на корупцията" в Комисията за противодействие на корупцията;"

б) в ал. 3 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

2. В чл. 15, ал. 1 думите "председателят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "директорът на специализирана дирекция "Противодействие на корупцията" в Комисията за противодействие на корупцията".

3. В чл. 19в, ал. 5, т. 5 думите "и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заличават.

4. В чл. 34в, ал. 6, т. 4 думите "и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заличават.

§ 73. В Закона за статистиката (обн., ДВ, бр. 57 от 1999 г.; изм., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и

74 от 2002 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 39, 81 и 88 от 2005 г., бр. 100 от 2007 г., бр. 98 от 2008 г., бр. 42 и 95 от 2009 г., бр. 97 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15 от 2013 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 38 от 2020 г.) в чл. 8, ал. 3, т. 5 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 74. В Закона за стоковите борси и тържищата (обн., ДВ, бр. 93 от 1996 г.; изм., бр. 41 и 153 от 1998 г., бр. 18 от 1999 г., бр. 20 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 30, 34, 80 и 85 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 42 и 82 от 2009 г., бр. 18 и 97 от 2010 г., бр. 39 и 42 от 2011 г., бр. 38 и 77 от 2012 г., бр. 12 и 14 от 2015 г., бр. 85 и 103 от 2017 г., бр. 7 от 2018 г. и бр. 52 от 2020 г.) в чл. 7, ал. 1, т. 4 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 75. В Закона за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 64 от 2007 г.; изм., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 25, 33, 42, 102 и 103 от 2009 г., бр. 59 от 2010 г., бр. 1, 23, 32, 45, 81 и 82 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 93 от 2011 г.; изм., бр. 20, 50 и 81 от 2012 г., бр. 15, 17, 30, 52, 66, 70 и 71 от 2013 г., бр. 19, 21, 53, 98 и 107 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28, 39, 50, 62 и 76 от 2016 г., бр. 13 от 2017 г.; Решение № 1 на Конституционния съд от 2017 г. - бр. 14 от 2017 г.; изм., бр. 63, 65, 85, 90 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 49 и 77 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2019 г. - бр. 19 от 2019 г.; изм., бр. 29, 64 и 83 от 2019 г., бр. 11, 86, 103, 109 и 110 от 2020 г., бр. 16 от 2021 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 41 от 2021 г.; Решение № 6 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 43 от 2021 г.; изм., бр. 80 от 2021 г., бр. 15, 24 и 32 от 2022 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2021 г. - бр. 56 от 2022 г.; изм., бр. 62 от 2022 г. и бр. 11, 48, 66 и 69 от 2023 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 48, ал. 2 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Комисията за противодействие на корупцията".

2. В чл. 343а думите "чл. 35 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 49 от Закона за противодействие на корупцията".

3. Навсякъде в закона думите "чл. 52 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "чл. 70 от Закона за противодействие на корупцията".

§ 76. В Закона за съхранение на въглероден диоксид в земните недра (обн., ДВ, бр. 14 от 2012 г.; изм., бр. 82 от 2012 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 7 и 27 от 2018 г. и бр. 79 от 2020 г.) в чл. 31, ал. 4, т. 2 думите "Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят със "Закона за противодействие на корупцията".

§ 77. В Закона за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения (обн., ДВ, бр. 11 от 2023 г.; изм., бр. 65 от 2023 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 19, ал. 1 се създава т. 6:

"6. издава съвместно с други органи инструкции за взаимодействие при обезпечаването на защитата на лицата, подаващи сигнали, когато това е предвидено в закон."

2. В чл. 20, ал. 3 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 78. В Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (обн., ДВ, бр. 101 от 2015 г.; изм., бр. 43 и 74 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г., бр. 2 от 2018 г., бр. 29 и 94 от 2019 г., бр. 13 и 52 от 2020 г. и бр. 39, 51 и 102 от 2022 г.) в чл. 66, ал. 2, т. 2 думите "Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество" се заменят с "Комисията за противодействие на корупцията".

§ 79. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник" с

изключение на § 9, който влиза в сила от 1 март 2024 г.

Законът е приет от 49-ото Народно събрание на 21 септември 2023 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.